

ИСТЕРИЯ

ИЛИ

**ФРАГМЕНТИ ОТ АНАЛИЗА НА ЕДНА МАНИАКАЛНА
НЕВРОЗА**

(пиеса)

от Тери Джонсън

Превод от английски: Златна КОСТОВА
2007

ДЕЙСТВАЩИ ЛИЦА:

- ЗИГМУНД ФРОЙД - Енергичен възрастен мъж
- ДЖЕСИКА - Жена на около 30 г.
- ЕЙБРЪХЪМ ЯХУДА - Едър мъж на около 60 г., по-висок и по-едър от Фройд
- САЛВАДОР ДАЛИ - Тънък, висок испанец, със смешни мустаци и с талант на художник
- ФАНТАСТИЧНИ
ГЕРОИ,
плод на въображението - ЖЕНА
- ТРУП
 - ПАТРИАРХ
 - ЧЕТИРИ ВЪЗРАСТНИ ДАМИ и т.н.

МЯСТО НА ДЕЙСТВИЕТО:

1938

Кабинетът на Зигмунд Фройд на ул.” Мансфийлд Гардънс” - 20, в Хампстед, Лондон. Голяма стая с висок таван, боядисана в пастелно синьо. Стаята е богато мебелирана в тъмен дъб и махагон.

ЗС - френски прозорец води към тясно патио, отвъд което се вижда добре-поддържана градина.

ЗСД - врата към малка стаичка. СД - голямо писалище. ПСД - печка с дърва.

Покрай стената - СЛ - кушетка за психо-анализа на пациенти, застлана с дебел марокански килим и половин дузина възглавнички. На стената над кушетката - е окачен друг красив килим. Точно до главата на кушетката - удобно дълбоко кресло.

Има рафтове с красиво-подвързани книги, а всяко свободно местенце е запълнено с антики от Древна Гърция, Рим, Египет и Ориента. Повечето от тези антики представляват човешки фигурки от глина, дърво и бронз.

Обстановката трябва да бъде натуралистично предадена, за да е в контраст със сценографското предизвикателство в края на Второ действие.

ИСТЕРИЯ

ПЪРВО ДЕЙСТВИЕ

ПЪРВА СЦЕНА

Нощ. Дъжд зад прозорците.

ФРОЙД е заспал в креслото си. Събужда се и поглежда часовника на ръката си. Дълго мълчание.

ФРОЙД Ако очаквате от мен да наруша тишината, ще останете дълбоко разочарована. Мълчанието си е ваше и то говори много повече, отколкото можете да си представите.

Той се обръща в креслото си и поглежда към кушетката. Поглежда невярващо още веднъж, защото е видял, че там няма никой. Оглежда стаята. Отваря вратата, надниква навън, затваря я отново. Отива до писалището си. Колебливо натиска копчето на непознат за него бакелитов интерком.

ФРОЙД Ана?

АНА (със сънен глас) Да, татко?

ФРОЙД Къде е изчезнала?

АНА Коя?

ФРОЙД Сега е хм...

Поглежда часовника си.

АНА Какво?

ФРОЙД Без десет.

АНА Пет без десет! Още е нощ!

ФРОЙД Имаше едно момиче.

АНА Ти лягал ли си си изобщо?

ФРОЙД Имах пациентка.

АНА Може да си сънувал.

ФРОЙД Аз не сънувам пациенти, сънувам хирурзи и издатели. Какво е това нещо?

Пред лицето му виси каначе за лампа: четири-футов шнур, с месингово топче в края.

АНА Кое нещо?

ФРОЙД Това, в ръката ми.

АНА Ъмм...

ФРОЙД Люлее се тук. Има топченце в края.

АНА Ъмм-хмм?

ФРОЙД Какво да правя с него?

АНА Да викна ли сестрата?

ФРОЙД Да го дръпна ли?

АНА Не, просто... го остави, татко.

Той го дръпва. Светлината угасва.

ФРОЙД *Шайсе!*

АНА Татко?

ФРОЙД Лампата угасна.

АНА Ооо... това ли!

ФРОЙД Проклето нещо!

АНА Това е шнур за лампата. Ернст го сложи днес следобед.

ФРОЙД Не обичам тъмнината.

АНА По това време се спи.

ФРОЙД Знам какво ме чака там.

АНА С възрастта имаш нужда от повече сън, не от по-малко.

ФРОЙД Тялото ми - може би. Но мозъкът повече от всякога иска...

Той запалва лампата.

...светлина.

АНА Да слеза ли долу?

ФРОЙД Не, всичко е наред.

АНА Тогава „Лека нощ“.

ФРОЙД Лека.

Той изключва Интеркома. Взема писалката, за да пише, но нищо не се получава. Става, отива и ляга на кушетката.

Подготвям се, някак неуспешно, за смъртта си, която, както Яхуда се мъчи да ме накара да повярвам, предстои. Склонен съм да се съглася с неговата диагноза, но тази болезнена подготовка е... трудна. Никога не съм обичал да чакам влакове; да втренчвам поглед в релсите, и да се боя да погледна накъде отивам. Разтварям и затварям вестника, без да намеря нищо интересно в него, въпреки крещящите заглавия. Подобно на всички влакове, които съм хващал, и този се движи със закъснение. Затова – чакам. Пренареждам багажа в краката си, безпокоя се и ставам необяснимо... нетърпелив. Подготвям се, подготвям се, и все съм неподготвен, защото когато влакът пристигне, нямаш време да закопчееш пардесюто си, да

провериш билета си или дори да кажеш едно „довиждане“ като хората. И тъй, до неизбежно-отчаяното ми отпътуване, мога единствено да чакам и да пренареждам багажа си.

Очите му са притворени.

Пауза, след което сякаш от дъжда се появява някаква фигура и спира навън, пред френския прозорец. ДЖЕСИКА е вир-вода и в първия момент прилича на безпризорна. Облечена е с тънък шлифер. Мократа ѝ коса виси по раменете. Тя почуква на стъклото. ФРОЙД отваря очи. Тя почуква отново. Той се изправя, гледа объркано и чак тогава разбира откъде идва този шум. Тя се усмихва.

ФРОЙД Махай се! Махай се! Това е частен дом, не е Музеят на Мадам Тюсо.

Моля ви... вървете си! Добре тогава, стойте си там – нека да умрете от студ, хич не ме е грижа. Какво искате?

Той отива до интеркома. Тя чука по стъклото като обезумяла. Той не натиска копчето. Тя говори. Ние не я чуваме през стъклото.

ДЖЕС Трябва да говоря с вас!

ФРОЙД Какво?

ДЖЕС Трябва да говоря с вас!

ФРОЙД Не ви чувам. Вървете си.

Съвсем простичко, тя изважда един бръснач и го опира о китката си.

ДЖЕС Трябва да говоря с вас!

ФРОЙД Какво?

ФРОЙД отмества очи от нея. Размишлява. После отива до френския прозорец и отключва. Отстъпва назад. Тя влиза.

ФРОЙД Спрете там! Спрете!

Тя спира. Затваря бръснача. Подава му го. Той го взема и го пъха на безопасно място в едно чекмедже.

От вас тече вода.

ДЖЕС Вали.

ФРОЙД Това е персийски килим.

ДЖЕС *Вие* ми казахте да спра.

ФРОЙД Дръпнете се от килима. Как влязохте в градината?

ДЖЕС Покатерих се. От онова място, където брястът се е облегнал на зида.

ФРОЙД Още утре сутрин ще извикам човек да го отреже.

ДЖЕС Охлузих си коляното - вижте.

ФРОЙД Каква сте вие, някаква страдаща от безсъние студентка...

ДЖЕС Не.

ФРОЙД ...и искате да прочета нещо, което сте написала?

ДЖЕС Не.

ФРОЙД Да не сте някоя пияна, разюздана богаташка? Предизвиквате ли ме?

ДЖЕС Не.

ФРОЙД Знаете ли кой съм аз?

ДЖЕС О, да.

ФРОЙД Тогава какво искате?

ДЖЕС Не знам. Още не съм решила.

ФРОЙД Коя сте вие?

ДЖЕС Не ме ли познахте?

ФРОЙД Казвате го така, сякаш съм длъжен да ви позная.

ДЖЕС Така е, длъжен сте.

ФРОЙД Познаваме ли се?

ДЖЕС Не.

ФРОЙД Моля ви, късно е. Коя сте вие?

ДЖЕС Аз съм вашата анима, професор Фройд.

ФРОЙД Моята какво?

ДЖЕС Това е термин от психологията, означава „отхвърления от мъжката психика женски елемент”.

ФРОЙД Знам какво означава.

ДЖЕС Отхвърлен, но желан.

ФРОЙД Пълни глупости, ето какво означава това. Той ли ви изпрати?

ДЖЕС Кой?

ФРОЙД Лудият. Откаченият Юнг, приятелят на боговете?

ДЖЕС Не.

ФРОЙД Той е, той. Това е мизерната му представа за лоша шега.

ДЖЕС Никой не ме е прещал.

ФРОЙД Благодарение на напредналата си възраст, съм подготвен да се боря със странните творения на собственото си въображение, но нямам време за нахалници от плът и кръв. И със сигурност отказвам да се конфронтирам със страни от личността си, които дори не познавам! Анимата е измишльотина. Архетипът е театрално забавление.

ДЖЕС Не съм чела много Юнг.

- ФРОЙД** „Не много” е вече твърде много. Откога сте в градината?
- ДЖЕС** Цяла нощ. Наблюдавах къщата. И как лампите угасват. И накрая една осветяваше вас.
- ФРОЙД** Може би трябва да седнете. Ако се съди по поведението ви досега – или сте опасно-импулсивна, или – патологично нещастна.
- ДЖЕС** Прав сте.
- ФРОЙД** За кое?
- ДЖЕС** И за двете, струва ми се. Знам, че у мен се преплитат болезнени наклонности. Плюс огромна витаеща тревожност, която отчаяно търся да прехвърля някому. Малко съм неадекватна, да.
- ФРОЙД** Била ли сте скоро на психоаналитик?
- ДЖЕС** Не, била съм само в библиотеката.
- ФРОЙД** Ако си търсите лекар, боя се, че ще ви разочаровам. Здравето ми се влошава с всеки ден. Ще изоставя и малкото пациенти, които все още имам. Не мога да трупам работа, която не мога да довърша.
- ДЖЕС** Ами ако съм отчаяна?
- ФРОЙД** Няма да има никакъв смисъл – няма да мога да приключа. Но ще ви препоръчам добър лекар.
- ДЖЕС** Не, при вас трябва да дойда.
- ФРОЙД** Тогава ще трябва да ви разочаровам – ще викна някой да ви изведе.
- ДЖЕС** Не го правете!
- ФРОЙД** Много е късно.

ДЖЕС Какво ви е на устата?

ФРОЙД На тази половина – нищо. А другата - остана във Виена.

ДЖЕС Каква небрежност от ваша страна.

ФРОЙД Тя е в буркан с формалдехид. Операцията беше драстична, но наложителна.

ДЖЕС По-скоро бих умряла, отколкото да дам да ми махнат някоя част от тялото.

ФРОЙД Раковите клетки развиват огромен стремеж към размножаване. Въобще не ги е грижа за функциите на органа, който поразяват и постоянно се стремят да завладеят нови тъкани. Подкопават естественото състояние, проникват и завладяват! Те са национал-социалистите на човешката плът. Най-добре, казах си, да си останат в Австрия. А сега си вървете.

ДЖЕС Навън още вали.

ФРОЙД По-мокра от това няма да станете. Ако искате да изсъхнете – идете си вкъщи.

ДЖЕС Аз нямам дом.

ФРОЙД Ще настоя. Не е прилично.

ДЖЕС Ще ви покажа кое е неприлично.

ДЖЕСИКА съблича илифера си.

ФРОЙД Какво правите?

Тя съблича и роклята си.

ФРОЙД Моля ви, напълно разбирам желанието ви да привлечете вниманието ми, но това е крайно неприлично. Ще извикам дъщеря си.

ДЖЕС И какво ще ѝ обясните за мен?

ФРОЙД Няма какво да обяснявам.

ДЖЕС Защо съм гола и пища?

ФРОЙД Тя ще разбере.

ДЖЕС А жителите на Уест Хампстед?

ФРОЙД Престанете. Поведението ви е абсолютно недопустимо!

ДЖЕС Поведението ми, професор Фройд, е както в началото го определите - отчаяно, каквато съм и аз самата!

Тя излиза в градината като продължава да се съблича.

ФРОЙД Върнете се вътре!

ДЖЕС *(отвън)* Искam само един час от скъпоценното ви време!

ФРОЙД Няма да позволя да ме изнудвате.

Тя изпищява.

Изтрепява гръмотевица. ФРОЙД взема шлифера ѝ и тръгва след нея. После я връща отново в стаята, загърната.

ФРОЙД Сядайте.

Той придърпва един стол по-близо до печката и я настанява на него.

ДЖЕС Благодаря. Съжалявам.

Тя се разплаква.

ФРОЙД Ще се опитам да ви помогна. Обаче, моля ви, да не забравяме, че сме в моята приемна, а не в някакъв булеварден фарс.

ДЖЕС Това не е вашата приемна. Вашата приемна е във Виена.

ФРОЙД Коя сте вие?

ДЖЕС Същата ли си е?

ФРОЙД Почти. От приемната на улица „Бергасе” не се излизаше толкова лесно в гардината.

ДЖЕС Защо?

ФРОЙД Защото бях на втория етаж. И имаше много повече оцелели.

ДЖЕС Какво?

ФРОЙД Статуетки. Бях принуден да оставя част от тях.

ДЖЕС Красиви са.

ФРОЙД При пренасянето наблъсках колкото можах в пътнически сандъци. Всяка фигурка е уникална, но когато ги наблъскаш една до друга, губят своята идентичност. Увити във вестник стават... безлични.

ДЖЕС Боли ли ви?

ФРОЙД Да. А вас?

ДЖЕС О, да.

ФРОЙД Не мога да ви поема. Нямам... време.

ДЖЕС Няма да ви отнема много време. Аз знам какво ми е.

ФРОЙД Самоанализата рядко дава успешен резултат.

ДЖЕС При вас е дала.

ФРОЙД Аз имах предимството да съм *аз*.

ДЖЕС Чела съм всичките ви книги.

ФРОЙД Наистина ли?

ДЖЕС Да.

ФРОЙД Разбрахте ли нещо?

ДЖЕС Почти.

ФРОЙД Хмм.

ДЖЕС Не ми хареса много „Вицовете и тяхната връзка с несъзнаваното”. Ако сте имал намерение да анализирате вицове, можехте да изберете някои по-смешни. Подозирам, че ви липсва чувство за хумор.

ФРОЙД Глупости. Даже миналата седмица ме водиха на театър и аз се засмях три или четири пъти.

ДЖЕС На какво?

ФРОЙД Мисля, че пиесата се казваше „Гълъбарникът”.

Той ѝ показва програма на пиесата.

ФРОЙД Английският фарс има изкусителна логика и показва всички възхитителни – ха! – анални мании на англичаните.

ДЖЕС Честно казано, някои от вашите идеи са по-смешни от вицовете ви.

ФРОЙД Като например?

ДЖЕС Като например завистта за мъжкия член. Въобще не разбирам как е възможно след хилядолетна цивилизована мисъл да ти хрумне да обявиш мъжкия член за обект на завист. Тези, които съм виждала в ерекция и пулсиращи, определено са измъчвани от собствения си ентусиазъм. Единственият, който съм виждала да виси, приличаше на мекотело, изпаднало от черупката си. Пфу. Защо ще завиждаш за един змиевиден, прост израстък, който мисли, че е специален Дар от Бога за онези, които са лишени от него.

ФРОЙД Казвате, че не сте се подлагала на анализа?

ДЖЕС Не съм.

ФРОЙД Мисля, че трябва да се подложите възможно най-скоро.

Тя ляга на кушетката.

ФРОЙД Но не при мен.

ДЖЕС Не се преструвайте, че не изпитвате любопитство, Професоре. Вие жадувате да разберете какво ме е довело тук. Няма нищо, което да желаете повече от това да видите съзнанието ми босо.

ФРОЙД Грешите.

ДЖЕС Моля ви.

ФРОЙД Ако трябва да изслушам всичко, което имате да кажете, ще го направя само защото вие сте очевидно разстроена и само ако се разберем, че това, което правим, ще е оценка на състоянието ви, след която ще ви пратя при специалист.

ДЖЕС Добре.

ФРОЙД Чудесно.

Той сяда до главата на кушетката.

ДЖЕС Как ще започнем?

Пауза.

Не ви виждам.

Пауза. Тя се върти ту на едната, ту на другата страна. Той я наблюдава с отработено, неутрално изражение.

Така ли трябва? Това част от сеанса ли е?

Тя се отпуска отново на кушетката. Пауза.

А мълчанието? И то ли е част от сеанса? Така е, нали? Колко ли минути на мълчание сте издържал?

Слънцето бавно изгрява; запяват птици.

Не знам откъде да започна. Родена съм във Виена преди 29 години. Единствено дете съм. Майка ми беше красавица, баща ми – собственик на малка печатница. Живеехме във висока, тясна къща. Странна къща, сякаш построена от дете – нестабилна кула от стаи, сякаш от дървени кубчета. Баща ми беше с болен кръст, затова имаше пригодена стая в онова, което първоначално е било приемна. Това беше неговата стая - на приземния етаж. Както и да е, аз пораснах. Пораснах, както виждате.

Той си записва нещо.

Записахте си нещо, чух ви да пишете.

Тя се обръща.

Какво си записахте, какво казах?

Лицето ѝ придобива същия неутрален израз.

Ясно. За сега ли да говоря или за тогава? За настоящето или за миналото? И за двете, знам, сигурна съм, но от кой край да започна?

Тя потърква леко деколтето си, сякаш да изтрие капка вино. Проява на истерия.

Тук съм, защото ме изпратиха. На мен не би ми хрумнало да дойда. Омъжена съм от две години и съпругът ми се тревожи за мен. Притеснява се за апетита ми, който, признавам, никакъв го няма. Аз просто ям колкото ми се яде. Съпругът ми иска да прекарвам повече време навън; аз предпочитам да си седя въщи. Това е просто предпочитание, не съм болна. Та ето защо съм тук. От мен се иска да ям като кон и да живея като кон – на полето, ако може. Ако можете да ме превърнете в кон, мъжът ми ще бъде безкрайно доволен.

Отново „изчиства петното.“

Той какво ви каза?

Повдига ѝ се.

Извинете. Не обичам да излизам навън. Нямам нужда от три пъти ядене на ден.

ФРОЙД Откога се чувствате така?

ДЖЕС Това се разви. Не стана изведнъж, не беше...

Потърква се. Разтръсква вдървените си пръсти.

Просто... започваш да се чувстваш по-щастлив въщи. Губиш интерес към вкуса на храната... Аз наистина нямаше да съм тук, ако не беше горкият ми съпруг.

ФРОЙД Какво ви е на ръката?

ДЖЕС Той не ви ли каза? Ръката ми е преглеждана от специалисти; никой не можа да каже какъв е проблемът с пръстите ми.

ФРОЙД Какъв е проблемът?

ДЖЕС Мислехме, че е артрит, но казаха, че не е. Тези три пръста са сковани, както виждате. Свиват се в ставите, но не могат да се разделят. Мога да си служа с ръката, но тя изглежда като... крайник на влечуго. Все повече ме потиска.

ФРОЙД И няма физическо увреждане?

ДЖЕС Няма, както ме увериха.

Повдига ѝ се, после се потърква.

Извинявам се. Можете ли да ми помогнете?

ФРОЙД Не. Не мога.

ДЖЕС Моля?

ФРОЙД А и вече ми е време да си лягам.

ДЖЕС Не може да се каже, че това беше пълна консултация, Професоре; дори симптомите не изчерпахме.

ФРОЙД Аз съм наясно със симптомите, както и вие. Наясно съм и с етиологията на истеричната ви парализа, както и с травмите, причинили вашата анорексия и агорафобия.

ДЖЕС Толкова бързо?

ФРОЙД Разбрах тези неща не защото маниакалното ви поведение е неубедително, или защото мога да направя анализа за по-малко от 10 минути, а защото съм публикувал фактите за такъв случай преди трийсет години, а вие, несъмнено – ако се съди по това, че ги познавате отлично – сте ги чела съвсем наскоро. Сега съм много уморен както от игрите ви, така и от вечерта...

ДЖЕС Моля ви, не се сърдете на никого.

ФРОЙД Или си тръгнете веднага, или ще разбудя къщата.

ДЖЕС Постъпих много глупаво. Съжалявам. Интересува ме историята на този случай, това е всичко.

ФРОЙД Значи сте студентка?

ДЖЕС Да. Да, студентка съм.

ФРОЙД В такъв случай методите ви на учене са много нетрадиционни.

ДЖЕС Можем ли да обсъдим случая на Ребека Щъ.?

ФРОЙД Определено не. Обезпокоявате ме, опитвате се да ме измамите...

ДЖЕС Успях ли?

ФРОЙД Какво?

ДЖЕС Да ви измамя? С гаденето и това...

Потърква се.

ФРОЙД За кратко. Ако сте свършила със забавлението си...

ДЖЕС Моля ви, Ребека значи много за мен.

ФРОЙД Вие изгубихте всякакво право да получите време и внимание от мен. Сега можете да идете в градината и да крещите, да танцувате с пролетните феи, каквото искате – въобще не ме интересува.

ДЖЕС Какво би казал д-р Юнг, ако ви чуеше да споменавате феи?

ФРОЙД Вероятно би ме повел по пътеката с намерението да ни представи един на друг. А сега си вървете.

ДЖЕС Моля ви...

ФРОЙД Ни дума повече.

ДЖЕС Тогава си тръгвам.

ФРОЙД Добре.

ДЖЕС Мога ли да ви помоля за нещо?

ФРОЙД Ако е само едно.

ДЖЕС Бихте ли ми услужил с чифт ботуши? Краката ми замръзнаха.

ФРОЙД Ботуши?

ДЖЕС Знам, че прекалявам. Нищо, ще се оправя.

ФРОЙД Изчакайте тук.

ДЖЕС С чифт чорапи би било божествено. От тези, дебелите, от жива вълна.

ФРОЙД излиза. Поведението ѝ се променя. Тя отваря шкафа за папки и изравя червеникава папка с някаква преписка. Някъде в къщата се чува шум от врата,

който я стряска. Тя разтваря широко френския прозорец, после се скрива в малката стаичка.

ФРОЙД се връща с чифт ботуши и дебели чорапи и открива, че нея я няма. Поглежда навън, през френския прозорец, затваря го и напуска приемната си, след като изгася лампата.

ДЖЕСИКА излиза от малката стаичка (килера). Запалва настолната лампа. Изважда списание от джоба на шлифера си и внимателно го слага на писалището, до папката. След това се захваща да преглежда преписката: целенасочено, маниакално търсене...

Светлините угасват.

ВТОРА СЦЕНА

Късен следобед. ДЖЕСИКА я няма. Няма ги и ботушите. Стаята е относително разтребена. Вратата се отваря и вътре влиза ЯХУДА, лекар-евреин на средна възраст. В ръце е стиснал чанта за визитации и подвързан документ. След него влиза ФРОЙД.

ЯХУДА Не, не, не. Не съм дошъл да споря с теб. Никой от семейството ти, никой от приятелите, колегите, критиците, не е успял да те убеди, че някога за нещо си сгрешил. Нямам нищо против да ме убеждават, че *аз* съм мъртъв, но нямам намерение да позволя да ме убеждават в *твоята* смърт. Бях достатъчно възпитан да изчета тези... брътвежи, сега *ти* бъди така любезен да ме изслушаш.

ЯХУДА спира до шахматна дъска, на която е започната игра, и прави хад, който предварително е обмислил.

ФРОЙД Чудех се защо си така мълчалив по време на обяда.

ЯХУДА От старание да бъда учтив получих киселини. И двамата сме в ъзрастни хора.

ФРОЙД Не ни остава много време.

ЯХУДА Ще позволя на крехкото ти здраве да смекчи гнева ми, но не и да намали решимостта ми. Няма да напусна тази стая, докато не склониш да не публикуваш това писание.

ФРОЙД Приятелю...

ЯХУДА Проблемът тепърва ще се изяснява.

ФРОЙД Разбирам.

ЯХУДА Кръвта ми се смрази от първия параграф. „Ако Мойсей бе египтянин”...

ФРОЙД Ако.

ЯХУДА Ти не искаш да кажеш „ако”, Фройд. Ти никога не използваш „ако” въпросително. Всички твои „ако” са извинения за безумните твърдения, които ще последват. Ти допускаш, че човекът, който ни е дал Словото Божие, родоначалникът на еврейската нация, е бил египетски аристократ.

ФРОЙД Най-обикновено прочитане на фактите...

ЯХУДА Отричаш неговия произход...

ФРОЙД Един интелигентен анализ...

ЯХУДА Подкопаваш същността на мита!

ФРОЙД На мита, именно.

ЯХУДА Символичният израз...

ФРОЙД Отражението на вътрешното желание...

ЯХУДА ...на една основна истина...

ФРОЙД Изопачена истина, опит да удовлетвориш...

ЯХУДА Мойсей е бил евреин! Мойсей е бил избран! Ако Мойсей не е бил евреин, тогава и ние не сме избрани! Отрече ли Мойсей, отричаш и нас! Днес, и за вечни времена. В този толкова ужасен момент...

ФРОЙД Оставям настрана, че той е най-добрият сред нас.

ЯХУДА Това е ужасно. Това са антирелигиозни, зле-аргументирани празни приказки.

ФРОЙД Но, като се абстрахираш от това, какво ще кажеш?

ЯХУДА Няма да го обсъждам. Няма да го публикуваш.

ФРОЙД мести фигурка на шахматната дъска.

ФРОЙД Яхуда, ти си вярващ, знам, но си и учен. И не вярваш, че Червено море се е разделило пред него...

ЯХУДА Една или друга подробност от събитието...

ФРОЙД ... или, че едно бебе е плавало в кошница по реката...

ЯХУДА ... се губят в мъглата, в историята. Мистерията...

ФРОЙД Бебето в кошницата би се удавило, точно както и народът ни, стъпил на морското дъно.

ЯХУДА Митът, Фройд. Махни сърцевината на мита и ще подкопаеш основите на нашата вяра.

ФРОЙД Ти да не би да ме смяташ за луд?

ФРОЙД открива, че писалището му е разхвърляно и тази мисъл започва да го тормози.

ЯХУДА „Религията е невротата на човечеството"! Приемаш, че свидетелства за Бог съществуват единствено във въображението на болните мозъци. Някакви искрици в тези мозъци.

ФРОЙД Бог дава толкова светлина в тъмата, колкото една свещица в ураганна буря: рано или късно тази светлина умира. Но ако, отричайки се, човек взриви сам себе си, то тогава този малък пожар ще свети много по-ярко отколкото струйките надежда, които Бог разпалва у нас. Смъртта на Бог ще ни свети не по пътя за ада или рая, а по пътя към нас самите. Представи си: Да започнем да вярваме в себе си!

ЯХУДА Върви по дяволите, чу ли!

ФРОЙД Трябва да го публикувам.

ЯХУДА Но запомни едно.

ФРОЙД Какво?

ЯХУДА Ти не си единственият еврейин, който ще умре тази година.

Болката, която ФРОЙД е потискал, го надвива. Той се напруга да я овладее и успява.

ЯХУДА Зигмунд, боли ли те?

ФРОЙД Сега пък от какво?

ЯХУДА Ще те прегледам. Човек в твоето състояние трябва да се помири със своя Бог и с ближния си. Да не се отрича от единия и да не гневи другия. Донеси една кърпа.

ФРОЙД отива до малката стаичка.

ФРОЙД Винаги съм вярвал, че неприятните и неудобните истини не трябва да се скриват, така че защо в края на живота си...

Той отваря вратата на малката стаичка. Една ръка отвъртне му подава кърпа.

Благодаря.

Той затваря вратата.

... да трябва да крия нещо?

Той спира. Осъзнава какво е станало. Обръща се и поглежда назад.

ЯХУДА Искам да знаеш това, Фройд. Ако не размислиш, губиш приятелството ми.

ФРОЙД Боже Господи!

ЯХУДА Жестоко е, знам, но... това е.

ФРОЙД Излизай!

ЯХУДА Няма нужда да ставаш груб.

ФРОЙД Не, не ти.

ЯХУДА А кой?

ФРОЙД Какво?

ЯХУДА Каза: „Излизай!”

ФРОЙД Вярно. Излизай... от ролята на ментор. Влез в ролята на лекар. И ме прегледай, моля те.

ЯХУДА изважда инструменти от лекарската си чанта и се взира в устата на ФРОЙД.

ЯХУДА В едно можеш да бъдеш сигурен – малко са нещата, които не бих направил, за да попреча на публикацията ти. Ако имаше някакви малки тайни, бих зарязал хипократовата клетва и бих помислил за изнудване. Но ти нямаш, естествено. Половин век се бъркаш в страстите на хората, безброй пациентки са лежали тук, на кушетката пред теб, и никога нищо компрометиращо. Никаква полугола тайна в гардероба! Колко жалко! Да имаше поне *една* достойна за скандал история, която да те сrine от пиедестала ти!

ФРОЙД Ох!

ЯХУДА Извинявай. Това, че някои неща са скрити от нас...

ФРОЙД *(с отворена уста)* Какво?

ЯХУДА ... не значи, че не съществуват.

ФРОЙД *(с отворена уста)* Какви неща?

ЯХУДА Мислите на хората, лицето на Господ. Посветил си се на едното, но отказваш да мислиш за другото.

ЯХУДА приключва с прегледа.

Както очакваше.

ФРОЙД Не може да се оперира?

ЯХУДА Вече е много надълбоко. Съжалявам.

ФРОЙД Не, ако имах Бог, бих му благодарил.

ФРОЙД прави гримаса.

ЯХУДА Само те раздразних. Може би ластична превръзка?

ФРОЙД Благодаря.

ЯХУДА откача от чантата си помпа за колело, лепенки за гума и вътрешна гума.

ФРОЙД Какво смяташ да правиш с това?

ЯХУДА Ще си поправам колелото.

Намира ластичния бинт. Увива го стегнато около челюстта на ФРОЙД и го връзва на фльонга отгоре на главата.

ЯХУДА Ще ми се да помислиш за морфин.

ФРОЙД Не.

ЯХУДА В малки дози?

ФРОЙД Категорично не. Предпочитам да мисля в болка, отколкото да сънувам в забвение.

ЯХУДА Забвението може да се окаже точно това, към което си тръгнал.

ФРОЙД Не мога да свърша с отричане от себе си.

ЯХУДА Тогава свърши в мълчание.

ЯХУДА тръгва към малката стаичка.

ФРОЙД Не!

ЯХУДА Какво?

ФРОЙД Не влизай там!

ЯХУДА Трябва да си измия ръцете.

ФРОЙД Моля те. Използвай мивката в антрето. Това го използваме за килер. Има купища писма, купища книги...

ЯХУДА Хмм.

ЯХУДА тръгва към вратата. Като стига до дъската за шах спира, за да разгледа как са разположени фигурите. За малко да направи ход, но се отказва.

Мислиш, че всички, освен теб, са пълни идиоти.

ЯХУДА излиза. ФРОЙД се спуска към вратата на малката стаичка и я разтваря широко.

ФРОЙД Казахте, че си тръгвате. Мислех, че сте си отишла.

ДЖЕСИКА се появява с шлифер и ботуши.

ДЖЕС Разкарайте госта си, Професоре. С вас имаме да вършим работа.

ФРОЙД Няма такова нещо. Аз имам други срещи.

ДЖЕС Отменете ги.

ФРОЙД Казах ви, че ще ви насоча към специалист.

ДЖЕСИКА влиза обратно в стаичката.

ФРОЙД Бихте ли излезли оттам!/ Добре тогава. Нямам друг избор...

ФРОЙД пристъпва към стаичката. Шлиферът, хвърлен отвътре, го перва право в лицето.

ФРОЙД Господи!

ЯХУДА се връща през другата врата. ФРОЙД затваря вратата на стаичката.

ЯХУДА Оставил съм колелото в градината. Ще оправя гумата и си тръгвам.

ФРОЙД Добре.

ЯХУДА Имаш нов посетител – някакъв побъркан испанец със смешни мустаци. *Дили*, *Дали*...?

ФРОЙД *Дали*.

ЯХУДА Напълно чалнат, ако се съди по вида му. Ако искаш съвета ми като лекар – не си за посещения. Трябва ти почивка, не да забавляваш чужденци. На кого е това?

ФРОЙД Мое е.

ЯХУДА Вали ли?

ФРОЙД Обикновено.

ЯХУДА Стори ми се ясно.

ФРОЙД Прогнозата е лоша.

ЯХУДА Задава се лоша буря?

ФРОЙД Да. Не. Има вероятност да се излее порой.

ЯХУДА Ще вкарам колелото тук.

ФРОЙД Не!

ЯХУДА Не мога да го поправам на дъжда.

ФРОЙД Сега не вали.

ЯХУДА Нали каза, че щяло да завали всеки момент?

ФРОЙД Не, казах, че има вероятност времето да се промени. Не казах в каква посока точно.

ЯХУДА Това ми изглежда малко за теб.

ФРОЙД Защото се сви.

ЯХУДА При последния порой, който се е изсипал в кабинета ти, предполагам?

ФРОЙД Прекарай колелото през тази стая и го оправи в антрето.

ЯХУДА Както кажеш, макар че на горния етаж може да е най-добре.

ФРОЙД Защо?

ЯХУДА За да изключим опасността от удавяне.

ЯХУДА излиза през френския прозорец. ФРОЙД отваря вратата, за да върне илифера.

ФРОЙД Хайде, бързо, моля ви! Излизайте оттам!

ДЖЕС Щом искате...

ФРОЙД Не. Добре, стойте си там, но се облечете!

Отвътре излита ботуш, който той инстинктивно хваща.

Моля ви. Престанете веднага с това поведение! Това е детинска и неефективна форма на протест, тъй като аз нямам никаква представа срещу какво протестирате.

Ръката на ДЖЕСИКА се подава отвътре. В пръстите си държи писмо на ФРОЙД. Той се движи, докато се нагласи с лице срещу писмото и започва да го чете.

ФРОЙД Не разбирам.

Тя натъпква писмото в ботуша. ЯХУДА се връща, бутайки колелото си, а с единия крак стъпва на пета. ФРОЙД затваря вратата на стаичката.

ЯХУДА Градината ти е пълна с охлюви. Току-що стъпках един.

ФРОЙД Моля те, килима!

ЯХУДА Би ли подържал за малко?

ЯХУДА подава колелото на ФРОЙД. То е покрито с охлюви и има бутилка за топла вода, прикрепена към кормилото.

Къде ви е стъргалката за кал?

ФРОЙД Нямаме стъргалка.

ЯХУДА Тук е Англия, за бога! Ще потърся някаква пръчка или нещо.

ЯХУДА излиза. Чува се хрущене.

Ето, още един!

ФРОЙД оставя ботуша на пода и използвайки свободната си ръка се опитва да измъкне писмото.

ЯХУДА (отвън) По дяволите! Фройд! Какво е това?

ФРОЙД се изправя. Ръката му е в ботуша. ЯХУДА се връща само с една обувка, подскачайки.

ФРОЙД Кое какво е?

ЯХУДА Не знам как се казваха тези проклети неща! Бяха насред моравата ти. По времето, когато бях женен, ги правеха от по-плътна материя.

Застанал на един крак, той развява бикините на ДЖЕСИКА. Те падат пред него.

ДАЛИ (отвън) Не, не, не! Е добре: вижда мене!

На вратата се почуква остро. Влиза ДАЛИ. Пауза на изненада, след това – истинска радост.

ДАЛИ Значи! Е вярно! Каквото Дали сънува, вие живее! Маестро!

ФРОЙД Уверявам ви, че има напълно разумно обяснение.

ДАЛИ Не желае да чува това!

ФРОЙД Кой?

ДАЛИ Дали.

ФРОЙД Разбира се. Кажете на вашия господин Дали, че ще го приема след минутка.

ДАЛИ Но той тук.

ФРОЙД Кажете му да изчака.

ЯХУДА Има и друго – бельо и разни други парцалки.

ФРОЙД Сигурно вятърът ги е духнал от въжето за простиране.

ДАЛИ Изчака той не може! Е тук той!

ЯХУДА Нямате въже за простиране.

ФРОЙД Знам, че е тук: чух като ми казахте.

ЯХУДА Чии са?

ФРОЙД Ъмм...

ДАЛИ Извинявам, но... *аз* съм той!

ФРОЙД О, разбирам.

ЯХУДА Ще ги хвърля на боклука.

ФРОЙД Не, дай ги на мен!

ЯХУДА Не са твои, нали?

ФРОЙД Да. Не. На... дъщеря ми са.

ЯХУДА На Ана? На нейната възраст жените вече носят дебели гащи.

Той нанизва бикините на ръката на ФРОЙД и излиза на пети.

ФРОЙД Вие сте той.

ДАЛИ И за *той* е чест.

Чува се изхрущяване. ЯХУДА се подхлъзва.

ЯХУДА Мамка му! Още един!

ДАЛИ сяда и изважда скици.

ДАЛИ Не възразявате?

ФРОЙД Какво?

ДАЛИ Една първа импресия.

ФРОЙД А.

ДАЛИ драска скица.

ФРОЙД Колелото не е мое. И докторът ми има хемороиди, затова тази... Колкото до охлювите... те просто са си харесали колелото, предполагам.

ДАЛИ Вие има глава като охлюв.

ФРОЙД Много благодаря.

ЯХУДА влиза отново с чиста обувка и още дрехи в ръка.

ЯХУДА Ана много ли е отслабнала през последната седмица?

ФРОЙД Яхуда, това е тъм...

ДАЛИ Дали.

ЯХУДА Запознахме се в антрето.

ДАЛИ Вие страда от хеморoid.

ЯХУДА Каква невероятна проникателност!

ДАЛИ Дали страда от също.

ЯХУДА Знам. Виждал съм ваши картини.

ДАЛИ Вие не харесва *работи* на Дали?

ЯХУДА Искате ли откровен отговор?

ДАЛИ Винаги.

ЯХУДА Смятам работите ви за откровенo неприлични, преднамерено тъпи, безвкусни, без съдържание и много неприятни за гледане.

ДАЛИ Моля, Дали няма нужда от такива комплименти, но той благодаря много.

ЯХУДА Мисля да те оставя *ти* да се разправяш с него, Фройд.

ДАЛИ Това е човекът, единственият човек, който може да оцени напълно гения на спонтанния метод на ирационално познание на Дали и критичната му интерпретаторска асоциация на халюцинаторни видения. Чакайте!

Излиза.

ЯХУДА Искаш ли един съвет?

ФРОЙД Кажи.

ЯХУДА Не допускай той да легне на кушетката.

ДАЛИ влиза със завършено платно – „Метаморфозите на Нарцис“.

ДАЛИ Е за вас. Сега вие казвате. Погледнете отблизо и *ка*звате на мен... от какво страда Дали?

ФРОЙД Зрение?

ДАЛИ Е вярно. Е хенио този човек!

ФРОЙД Зрение?

ЯХУДА Ще оправя гумата и ще те видя когато той си отиде. Вземи.

Подава на ФРОЙД бельото, което стиска.

ФРОЙД Благодаря.

ЯХУДА Да пукна, ако мога да си я представя в това! Всъщност, благодарен съм, че не мога да си я представя така!

Излиза ЯХУДА. ДАЛИ отново се захваща със скицирането.

ФРОЙД Предпочитам да не го правите.

ДАЛИ Една мисъл, една идея от вашата глава, си е ваша. Но вашият образ е на Дали. Моля.

ФРОЙД Настоявам. Приберете молива.

Оставя скицника.

ДАЛИ Съм дошъл да ви поздравя...

ФРОЙД Моля ви, не си правете труда.

ДАЛИ ... от името на всички истински последователи на критично-параноичната школа в живописата.

ФРОЙД Кой са те?

ДАЛИ Дали. Той е единствен истински последователи.

ФРОЙД Разбирам.

ДАЛИ Вие сте на голяма почит. Ние, имам предвид Дали и аз, участваме в голяма битка за измъкване на чудовищата от

сигурността на сънищата си и разполагане на платно. Именно вие ни вдъхновихте за това.

ФРОЙД Поласкан съм.

ДАЛИ Вие казвате да сънуваме и там да търсим... е това, което правя. Вие казвате параноя трансформира реалността и подчинява на несъзнателна фиксация, да? Затова Дали гледа: се превръща в камък, но и в яйце. Нарцис разцъфва от яйце. Желаете ли да се прероди, той съзерцава само себе си и мечтае за смърт. Животът в такова състояние е толкова неправдоподобен, колкото и цвете, поникнало от яйце. Изразено с майсторска техника и хениална илюзия, разбира се, е това, което Дали прави, единствено той. Желаете ли да ви го окача?

ФРОЙД О, моля ви, не си правете труда.

ДАЛИ Не е труд. Е чест. Аз слагам тук.

ФРОЙД Това е Пикасо.

ДАЛИ Пикасо е испанец. (*Сваля картината.*) Дали – също.

ФРОЙД Харесвате ли Пикасо?

ДАЛИ Пикасо е хенио. (*Хвърля картината му.*) Дали – също.

ФРОЙД Аз много харесвам „Герника”

ДАЛИ Пикасо е комунист.

ФРОЙД Да.

ДАЛИ Дали не е.

ФРОЙД Извинете откровеността ми. В момента изпитвам известна болка.

ДАЛИ Божествена.

ФРОЙД Подлудяваща. За мен беше удоволствие да се запознаем.

ДАЛИ Не. Дали не може да си тръгне. Не толкова скоро. Нека ви опиша картината, която току-що завърших. Нарича се... „Сън, породен от полета на една пчела около нар, миг преди пробуждане”. Тя обрисова как нарът се разцепва и се появява огромна златна рибка. От устата на рибката изскача тигър. От устата на тигъра изскача... друг тигър. От устата на този тигър – пушка с натъкнат щик, готов да разкъса бялата плът на голо момиче и почти улучва мишницата ѝ. Отвъд всичко това един бял слон с невероятни крака носи паметник от лед.

Пауза.

Трябва да я видите с очите си, наистина.

ФРОЙД Още веднъж, извинете липсата на любезност от моя страна...

ДАЛИ Моля ви, без любезности.

ФРОЙД Много добре. Винаги съм смятал движението на сюрреалистите за заговор на пълни глупаци. Но след като сте имали наглостта да ме изберете за нещо като ваш патрон-светец, смятам, че е любезно от моя страна да се запознаем. Сега, обаче, чувствам, че нямам сили дори да бъда любезен.

ДАЛИ Отлично! Дали не се интересува от здравето ви, няма желание да се харесва и няма обноски. Докато умре, той ще прави каквото му харесва. И сега отказва да си тръгне.

ФРОЙД Мисля, че никога досега не съм срещал толкова типичен испанец.

ДАЛИ забелязва един охлюв на писалището на ФРОЙД.

ДАЛИ Здравей, охлюв малък!

Той го отлепя, измъква го от черупката му с върха на молива си и го лапва.

Не е хубав. Е какъв сорт?

ФРОЙД Английски градински.

Той го глътва.

ДАЛИ Е безвкусен. Типично английски.

ДАЛИ разглежда стаята. С голямо любопитство.

ФРОЙД Та какво ви води в Англия?

ДАЛИ В Испания, допреди една седмица, Дали рисува и е презрителен към фашистката машина, която настъпва. И той мисли. „Не, това става прекалено историческо за Дали”. И веднага силно пожелава да се махне, и веднага изпълнява.

ФРОЙД Имате ли представа кога може въобще да ви се появи желание да се махнете оттук?

ДАЛИ Когато Дали, след като е бил тук с вас, вече не се чувства истинския Дали!

ФРОЙД В такъв случай не би трябвало да чакаме дълго?

ДАЛИ Моля. Не губете ценното си време в опити да анализирате Дали. Той е напълно с всички си. Всъщност, единственият нормален.

ДАЛИ продължава да оглежда стаята, стига до малката стаичка и отваря вратата ѝ. ФРОЙД поглежда натат.

ФРОЙД Нн... ъъ...

ДАЛИ надниква вътре и затваря вратата. Зяпва, после затваря уста. Посяга отново към вратата. Отваря я, вмъква се вътре и затваря след себе си.

ДАЛИ (отвътре) Буенос диас, миамор! Ерес ермоса и йосой ун хенио!

ДЖЕС (отвътре) Как смеете!?

Тъп удар, вик, после шум от падане. ДАЛИ се появява, държейки се за слабините. Известно време не може да проговори.

ДАЛИ Е момичето в килера ви.

ФРОЙД Момиче? Какво момиче?

ДАЛИ Голото момиче.

ФРОЙД В килера ми? Това трябва да е плод на уникалната ви фантазия.

ДАЛИ Ме ритна във фалоса.

ФРОЙД Чисто халюцинаторно усещане.

ДАЛИ Имам болка в тестиса.

ФРОЙД Истерия.

ДАЛИ Не. Няма смешно.

ФРОЙД Очевидно фантазията ви е в стихията си.

ДАЛИ Смятате?

ФРОЙД го повежда към вратата.

ФРОЙД Фантазиите ви са станали толкова силни, че започват да пробиват тъканта на реалността. Трябва веднага да се върнете у дома си и да започнете да рисувате.

ДАЛИ Голо момиче в килера на Фройд, с копита на жребец. Е добре.

ФРОЙД Въображаемо.

ДАЛИ Ще посветя на вас.

ФРОЙД Благодаря. Довиждане.

ДАЛИ Болката се трансформира. Е божествена.

ФРОЙД Радвам се, че се запознахме.

ДАЛИ Удоволствието. То е на Дали. Дължа ви живота си.

ФРОЙД Неволен подарък, уверявам ви.

ДАЛИ Довиждане!

ДАЛИ излиза.

ФРОЙД (с превързаната уста произнася някои думи неясно) О, воже, каква сутрин!

ДЖЕСИКА подава глава навън, докато ФРОЙД сграбчва дрехите.

ДЖЕС Кой беше този?

ФРОЙД Трябва да се облечете!

Той се опитва да ѝ подаде дрехите, но в този момент ДАЛИ влиза отново и тя затръшва вратата.

ДАЛИ Не, не, не, не, не! Не мога да си тръгна.

ФРОЙД скрива бельото зад гърба си.

ФРОЙД Моля ви, бъдете твърд във вашето рефение. Решение.

ДАЛИ Дали е твърд в панталоните. Болката му се трансформира, членът му набъбна. Дали е завладян. Искане видението от килера да е негово.

ФРОЙД Не.

Влиза ЯХУДА. ФРОЙД се завърта кръгом.

ЯХУДА На Ана? Не мисля. Я ми ги дай.

ФРОЙД Кое?

ЯХУДА Парцалките.

ФРОЙД Не са у мен.

ДАЛИ обаче ги вижда и се спуска към тях.

ДАЛИ Аа-ха! Дрехите на богинята!

Той взема бельото и заравя лице в него.

ЯХУДА Той познава ли дъщеря ти?

ДАЛИ Каква наслада! Помиришете само!

ЯХУДА взема бельото.

ЯХУДА Нищо такова няма да направя. Фройд, с тези дантелки тук Ана не може и левия си пищял да покрие. Смятам да я разпитам за това.

ФРОЙД А.

ЯХУДА тръгва към вратата да излиза.

ЯХУДА И се моли да си ги познае.

ФРОЙД Не, Яхуда...!

ДАЛИ Тя изпълвам сетивата ми!

ДАЛИ хвърля самото си, грабва скицника и отваря вратата на килера.

ФРОЙД He!!!

ФРОЙД се спуска към килера, ЯХУДА излиза.

Вратата на килера се затваря зад ДАЛИ, преди ФРОЙД да успее да стигне до нея. Той се втурва към другата врата, но и тя се затваря зад ЯХУДА.

ДЖЕС (отвътре) Изчезвайте оттук!

ДАЛИ (отвътре) Ааа... миамор, миамор!

ДЖЕС Не смейте!

Чува се удар, ДАЛИ извиква. Той се появява, гърчейки се от болка с тоалетната чиния и капака ѝ нанизани на главата му. Стига до средата на стаята и се свлича в безсъзнание.

ФРОЙД Какво направихте?

ДЖЕС *(отвътре)* Аз съм една беззащитна жена и не позволявам да ме заплашват никакви страстни испанци.

ФРОЙД За неговата възбуда сте отговорна единствено вие. Ако този човек дойде в съзнание, не гарантирам за поведението му, ако още сте без дрехи.

ДЖЕС Дайте ми тогава дрехите.

ФРОЙД А.

ДЖЕС Какво?

ФРОЙД Някъде съм ги забутал.

ДЖЕС Ами тогава...

ФРОЙД Чакайте!

Той измъква самото на ДАЛИ изпод тялото му, и ѝ го хвърля.

ДЖЕС Една жена има правото да седи гола в един килер, без да ѝ се правят неприлични предложения.

ФРОЙД Бих защитил това ваше право, но не и избора ви на килер. Ето.

ДЖЕС Благодаря.

ФРОЙД Така добре ли е?

ДЖЕС Е, няма да ме пуснат на кралски прием.

ФРОЙД Моля ви, не се показвайте.

ДЖЕС Ако се закълнете, че ще ме изслушате.

ФРОЙД Добре, заклевам се.

ДЖЕС Кога?

ФРОЙД Когато Яхуда си тръгне. Ще ви чукна два пъти.

ДЖЕС Тук е страшен студ. Дайте ми още дрехи.

ФРОЙД Добре, добре, ей сега.

*ФРОЙД отново ѝ затваря вратата и започва да събува панталона на ДАЛИ.
Влиза ЯХУДА.*

ЯХУДА Никога през живота си не ги е виждала.

Вижда ФРОЙД и ДАЛИ. Пауза.

С теб трябва да проведем един много сериозен разговор.

ФРОЙД Просто... му свалях панталона.

ЯХУДА И на мен така ми се стори. А той май е в безсъзнание.

ФРОЙД Точно така. Започна да не му стига въздухът и припадна. Сега му разхлабвам дрехите.

ЯХУДА Той диша и през задника, нали?

ФРОЙД Оплакваше се от болки в корема.

ЯХУДА Сериозно?

Професионализмът на ЯХУДА взема надмощие. Той започва да преглежда ДАЛИ.

ФРОЙД Точно така. Стомашно разстройство вероятно, но може би доста сериозно. Спукал апендикс, надявам се.

ЯХУДА Надяваш се?

ФРОЙД Искам да кажа нещо, за което си струва да го откараш в болницата, но, разбира се, дано не е това, да чукна на дърво.

Той почуква два пъти на най-близкия до него дървен предмет, който се оказва вратата на килера. ДЖЕСИКА излиза отвътре. ФРОЙД я завръща обратно в килера и затваря вратата, затискайки лакътя ѝ.

ДЖЕС Ох!

ФРОЙД „Ох!” - Ей така извика, точно преди да припадне.

ЯХУДА се изправя.

ЯХУДА Този човек е бил ударен по главата.

ФРОЙД Да. Беше тръгнал да излиза в градината и си удари главата в рамката на вратата.

ЯХУДА Докато припадаше?

ФРОЙД Да.

ЯХУДА Кое от двете?

ФРОЙД И двете.

ЯХУДА Това е невъзможно.

ФРОЙД Възможно е. Стоеше на шкафа с папките, премаля му и удари главата си докато се свличаше надолу.

ЯХУДА Какво е правил на шкафа с папките?

ФРОЙД Не знам. Не бях тук. Аз вече бях в градината.

ЯХУДА Какво си правил там?

ФРОЙД Гонех един лебед.

ЯХУДА Той пък откъде се взе?

ФРОЙД Нямам никаква представа. Обаче може това да е бил лебедът, който влезе в стаята много агресивно и накара Дали да отскокне до шкафа с папките, където именно е припаднал в ужас.

ЯХУДА Това е истински фарс!

ФРОЙД Какво?

ЯХУДА Ако го видя в театър, няма да го повярвам.

ФРОЙД Фарс?

ФРОЙД взема театралната програма и се замисля.

ЯХУДА Фройд, смятам, че ти най-сетне напълно откачи. Шейсетте години клинична работа си казаха думата. Травестия, склонности към агресия, опити за содомия... Аз, естествено, ще си мълча, но не мисля, че някога вече ще публикуваш нещо.

ФРОЙД Това е клевета! С какво ще го докажеш?

ДАЛИ Оооууу!

ЯХУДА Ще си взема чантата. Като дойде в съзнание, ще разбере какво точно е ставало тук.

ЯХУДА излиза. ФРОЙД е в паника. Почуква на вратата на килера. Хваща ДАЛИ за глезените и го повлича към килера. ДЖЕСИКА излиза отвътре.

ДЖЕС Разбихте ми лакътя.

ФРОЙД Сигналът е две почуквания. Не едно, не три – две!

ДЖЕС Няма да ми го вкарвате тук!

ФРОЙД Той не е опасен. Само няколко минути, моля ви.

ДЖЕС Извън онези, които вече ми дължите!

*Затваря вратата в момента, в който ЯХУДА влиза.
Пауза.*

ЯХУДА Къде е той?

ФРОЙД Тръгна си.

ЯХУДА Какво?

ФРОЙД През градината, през оградата... Каква сутрин! Прав беше – трябва повече да си почивам.

ЯХУДА Той дори не беше се свестил напълно!

ФРОЙД Самоиндуциран транс – използва го когато рисува.

ЯХУДА Глупости.

ФРОЙД Точно! Как е колелото?

ЯХУДА Та какво за бельото?

ФРОЙД Кое?

ЯХУДА За това.

Измъква го от джоба си.

ФРОЙД А!

ЯХУДА Е?

ФРОЙД Какво ти казах последния път?

ЯХУДА Каза, че било на дъщеря ти.

ФРОЙД Какви глупости. Тя е прекалено...

ЯХУДА Напълно съм съгласен.

ФРОЙД Но се надява да отслабне. Нещо като стимул, да пази диета.

ЯХУДА Ти за пълен идиот ли ме вземаш?

ФРОЙД Яхуда, истината всъщност е... ъхмм... Откаченият испанец дойде рано тази сутрин – бяхме му дали разрешение да рисува в градината. Той водеше със себе си една млада госпожица, професионален модел...

ЯХУДА Всички знаят, че Дали рисува единствено жена си.

ФРОЙД Жена си. Тя му е жена. Моделът, де. Жена му, която е модел. Той разтвори триножника си, но тя, за съжаление, се разсъблече. И за да не те притеснят, те влязоха вътре и Дали се престори, че е дошъл след теб.

ЯХУДА Тя е рускиня, нали?

ФРОЙД Ко... ъ?

ЯХУДА Жената на Дали?

ФРОЙД Тя е... така ли? Е. Рускиня, да.

ЯХУДА И къде е тя сега?

ФРОЙД О, тя... тя си отиде. Много по-рано.

ЯХУДА И с какво беше облечена?

ФРОЙД Ъмм... Предавам се. С какво беше облечена?

ЯХУДА Явно не с това, като начало.

ФРОЙД Да, не, обаче аз ѝ дадох едно сако и... ботушите си.

ЯХУДА гледа многозначително ботуша.

ФРОЙД Тя взе само единия.

ЯХУДА Разбирам. И после вероятно е заскачала на куц крак – полугола – по целия път до шосето?

ФРОЙД Не, на куц крак мина през моравата до храста отсреща, зад който преди това си била скрила дрехите. И *тогава* вече си тръгна.

Пауза.

ЯХУДА Добре. Вярвам ти.

ФРОЙД Сериозно?

ЯХУДА Бих повярвал на всичко, свързано с този безбожник-авангардист.

ФРОЙД се отпуска с облекчение.

ЯХУДА Само още нещо ще трябва да ми обясниш.

ФРОЙД Да?

ЯХУДА тръгва към килера. Почуква веднъж по вратата с кокалчетата на пръстите, ръката му се повдига във въздуха, сякаш за да почука повторно, ФРОЙД се вцепенява, ала ръката само посочва обвинително с пръст.

ЯХУДА Какво има в килера?

ФРОЙД Абсолютно нищо.

ЯХУДА Не ме баламосвай – въртиш се край него като конска муха.

ФРОЙД застава до него пред килера.

ФРОЙД Книжа, книжа, всичко, което съм писал през живота си...

ЯХУДА Отвори го.

ФРОЙД Забутал съм някъде ключа.

ЯХУДА Отвори вратата!

Той почуква два пъти. ФРОЙД бързо добавя трето почукване. Ухилва се глупаво. ЯХУДА се намръщва подозрително. Отново почуква два пъти. ФРОЙД добавя трето почукване. ЯХУДА чуква веднъж. ФРОЙД почуква два пъти. ЯХУДА понечва да почука. ФРОЙД почуква два пъти, после бързо добавя трето почукване.

ЯХУДА Какво ти става, за бога?

ФРОЙД отчаяно се мъчи да си спомни колко пъти трябваше да почука. ЯХУДА почуква отново, веднъж, и се отдръпва. ФРОЙД, напълно объркан, прибавя още едно почукване и също се отдръпва. И тогава замръзва.

ФРОЙД Шайсе!

Килерът се отваря. ДЖЕСИКА, облечена в дрехите на ДАЛИ, излиза отвътре. Вижда гърба на ЯХУДА. В момента, в който той се обръща, тя също се обръща и се опитва да се върне в килера.

ЯХУДА Аха! Стой, не мърдай!

Тя спира.

Прескочил оградата, казваш, а, Фройд?

ЯХУДА затваря килера, за да пресече пътя ѝ. Тя продължава да стои с гръб към него.

Е, бохемски шуте, какво ще кажеш за свое оправдание?

Тя повдига рамене.

Не ми отговаряй с тези твои континентални жестове. Информирай ме само, ако обичаш, в какви отношения си с този човек.

Отново повдигане на раменете.

Обърни се, дявол да те вземе, и застани пред мен лице-в-лице, като мъж.

ДЖЕСИКА си играе с кичур от косата си. Слага го над горната си устна.

Кълна се, че се е смалил!

*Тя се обръща. Опитала се е да си направи мустаци.
Пауза.*

ЯХУДА Добре, Фройд, ти си. Да чуем какво ще кажеш.

ФРОЙД Ъмм...

ДЖЕСИ Д-р Яхуда, истината е, че...

ФРОЙД Вие искахте да говорите с *мен*!

ДЖЕСИ Така е.

ФРОЙД И за да може да се състои разговорът ни, вие не си тръгнахте с мъжа си.

ДЖЕСИ С кого?

ФРОЙД С Дали, съпруга ви. Защото искахте да говорите с мен.

ДЖЕСИ Точно така. Не си тръгнах със съпруга си Дали, Дали, съпруга ми, защото... *(с ужасен испански акцент)* ... *оттанах* да говодя с профетор Фройт, и датова влядох в киледа.

ФРОЙД Пък имахте и семеен скандал.

ДЖЕСИ Е вятно...

ФРОЙД И го ударихте по главата.

ДЖЕСИ Е тотно така.

ЯХУДА С лебед, може би?

ДЖЕСИ Ке?

ЯХУДА Може ли един личен въпрос?

ДЖЕСИ Радбива *те*.

ЯХУДА Вие от коя страна сте?

ДЖЕСИ Етпания, еттетвено.

ФРОЙД, сега вече застанал зад ЯХУДА, размахва ръце френетично.

ДЖЕСИ Не от Етпания? Не, мradя Етпания. Испания Испания? Пфу!

ЯХУДА И така?

ДЖЕСИ И такааа... Аз съм от...

ФРОЙД *се опитва да изимитира ЛЕНИН.*

Един много важен град, ъмм... близо до Мемориала Рашмор в Южна Дакота. Не, не, шегувам се.

ФРОЙД *играе бясна пантомима: вдига с една ръка затворен чадър, а с другата – свита – се опитва да изобрази „Сърп и чук“.*

ДЖЕСИ Там много вали. В моята страна. Англия, там... не.

Той застава в типично руска поза.

Хората в моята страна са груби и сурови, защото там толкова много вали...

Той тръгва бавно да марширува.

Всъщност много от тях вече са мъртви.

Той опитва същото, само че с повече раздувка.

Турция? Не. Само се занасям. Ако наистина искате да знаете, ъмм...

ФРОЙД *насочва пръст, като пистолет, към главата си, изигравайки разстрела на Троцки.*

ДЖЕСИ Там, откъдето съм аз ... всички са луди. Цялата държава е напълно побъркана. Франция! От Франция! Аз съм от Франция! Не, не съм, ама и аз ги говоря едни!

Търпението ѝ към ФРОЙД се изчерпва. Той също губи търпение с нея. Стои с пръст, опрян в челото.

Марс. Аз съм от Марс.

ФРОЙД *играе някакъв руски танц – казачок, лезгинка...*

Или от Русия, все ми е тая... Русия! Русия? Аз съм от Русия! Ето откъде съм била! От Русия!

ФРОЙД *играе руски танц и накъсва театралната програма.*

ДЖЕСИ Много е топло за октомври, не мислите ли? Малко скъпоценен сняг би ни дошъл добре!

ЯХУДА Не ми звучите като руския.

ДЖЕСИ О..., вы можете сказать мне как пройти к зимнему дворцу? Два киллограмма свекла и бутылка водки. Да здравствует великий советский союз!

ФРОЙД О, браво! Чудесно беше!

ЯХУДА Фройд, предупреждавам те! Досега се въздържах да проявявам недоверие, но край – няма да направя и стъпчица по-нататък!

ДАЛИ излиза от килера по бельо.

ДАЛИ Извинете мен, моля. Дали не съблича свои дрехи.

ФРОЙД Веднага мога да обясня това.

ДАЛИ *Красиви момичета* събличат свои дрехи за Дали, не обратно.

ДАЛИ преследва ДЖЕСИКА. Тя грабва бельото си от ЯХУДА.

ЯХУДА Фройд, ще ми кажеш ли защо изобщо се занимаваш с тези откачалки?

ФРОЙД Дълг, Яхуда.

ЯХУДА Доста дълго те търпях!

ФРОЙД Не, дълг към пациентите! Това са мои пациенти. Два леки случая, с които да занимавам ума си, докато още съм с всичкия си.

ДАЛИ хваща раменете на сакото си и го повдига леко, моментно скривайки ДЖЕСИКА. После го смъква от нея с едно рязко дръпване надолу.

ДЖЕСИ Как смеете?

ДАЛИ Божествено! Ще позирате на Дали, си?

ДЖЕСИ Естествено, че не!

Тя е намерила роклята си в кошчето и изтичва обратно в килера, стиснала роклята в ръце. ДАЛИ хуква след нея.

ДАЛИ Но мишницата ви, е божествена! Трябва да направя нея идол!

Той затваря вратата на килера след себе си.

ЯХУДА Чакат ме и други визитации. При тези обстоятелства вярвам нямаш нищо против да взема това със себе си?

ФРОЙД Но аз нямам копие!

ЯХУДА Добре. Твоите натрапчиви професионални разпити явно са довели до лека сексуална перверзия и сериозна липса на преценка. Ще ми благодариш за това.

ФРОЙД Но, Яхуда...

ЯХУДА Никакво „но”. В личен план, Зигмунд, аз ти съчувствам. Но човек с твоя деградирал морал не бива и да помисля за някакви публикации. Приятен ден!

ФРОЙД Но аз мога да ти обясня.

ЯХУДА излиза. ДЖЕСИКА се появява, закопчавайки роклята си; след нея се появява ДАЛИ.

ДЖЕСИ Професор Фройд, искам да продължим с анализата на Ребека Ес.

ФРОЙД Вие сериозно вредите на репутацията ми.

ДАЛИ Къде е мишницата ви?

ДЖЕСИ Под ръката ми./ Обещахте ми, че ще обсъдим това.

ФРОЙД Подробностите по случая са обстойно документирани.

ДЖЕСИ И то не само от вас.

Тя вади малка книжка.

ДАЛИ Да приемате моя молба като професионално предложение.

ДЖЕСИ Върви по дяволите!

ДАЛИ Само мишницата ви. Назовете цената си.

ДЖЕСИ Аз не съм за продан.

ДАЛИ Моята Венера.

Той целува ръката ѝ...

ДЖЕСИ Професоре?

ФРОЙД Би било безсмислено занимание.

ДАЛИ повдига ръката ѝ, само за да погледне мишницата.

ДЖЕСИ Разкарайте се!

ДАЛИ На колене!

ФРОЙД Не искам да имам нищо общо.

ДАЛИ Дали ще направи всичко, което вие поиска.

ДЖЕСИ Можете ли да четете на английски?

ДАЛИ Дали е перфектен на английски. Уши нямате ли имате?

ДЖЕСИ Добре тогава. Прочетете подчертаните пасажки.

ДАЛИ Ке?

ДЖЕСИ Ще възстановим историята на заболяването на един от пациентите на Професора. Седнете тук. Като свършим, ще

имате на разположение 15 минути да правите каквото си искате с моята мишница.

ДАЛИ Е сделка. Значи аз ще „фройдирам” великия Фройд, да?

ДАЛИ сяда в дълбокото кресло.

ФРОЙД Не, няма да търпя това.

ДАЛИ А.

ДЖЕСИ На какви тревоги се дължат възраженията ви, Професоре?/ Четете пасажите, отбелязани с „Еф”.

ДАЛИ Но ако Професор не желае този червей да играе него, тогава този, същият Дали, просто не може...

ДЖЕСИКА слага ръце зад тила си. ДАЛИ вижда мишницата ѝ.

ДАЛИ ... да ви откаже, скъпа моя. И по дяволите този човек с неговата брада!

ФРОЙД Много добре. Щом настоявате. Да приключваме с това.

ДЖЕСИ От началото на страницата.

ДАЛИ Така. „Докато разговаряме, ще забележите, че ви хрумват идеи, които ви се струват маловажни, безсмислени, незаслужаващи да бъдат споменавани. Но тези несвързани неща са нещата, които *трябва* да кажете. Не бива да оставяте нищо неизказано, особено онова, което е неприятно за казване.” Маестро.

ДЖЕСИ Не се разсейвайте.

ДАЛИ Разбира се.

ДЖЕСИ Денят е топъл. Едва дойдох дотук. Шофьорът на таксито не искаше да вдигне гюрука, а аз не мога да пътувам в открита кола.

Тя потърква гърдите си.

ДЖЕСИ Не обичам да излизам от къщи. Да минавам през парка или през града е кошмар. Вървя до *живия* плет или плътно до стените, но дори и тогава постоянно съществува вероятност... Плетена кошница! Изведнъж се появи в главата ми. За такова нещо ли ставаше дума?

ДАЛИ потърква зърната на гърдите си като стриптизьорка.

ДЖЕСИ Какво правите?

ДАЛИ Е написано така. „Потърках леко гърдите си”.

ДЖЕСИ Не вашите, моите гърди!

ДАЛИ Потърквате гърдите на пациентка? Го няма в *томовете* ви, не пише, че го правихте това!

Той се пресяга, тя го плесва през ръката.

ДЖЕСИ *Тя* потърква собствените си гърди!

ДАЛИ Ке?

ДЖЕСИ „Аз” значи „мен”.

ДАЛИ О, си. Си. Аполог*изе*! „Продължавайте”.

ДЖЕСИ Когато бях малка, имахме плетена кошница. Играех си с нея на кораби. Беше кошница за пикник. Не знам защо се сетих за това, но... мама ни чете, приказката за Малкото Пиленце. Парче от небето пада върху главата му. Парчета небе падат...

Повдига ѝ се.

Мразя небето, начина, по който облаците се носят по него. Нещо, което току-що си спомних, Господи, ужасно беше, и напълно го бях забравила. Лежа в бабината градина. Вече съм големичка, деветнайсетгодишна, и тя ми е казвала, че ако лежа без да мърдам, ще дочекам страхотна изненада.

Потърква се.

Спомням си го като сега. Изведнъж въздухът се изпълва с птици. Скорци. И не двајсет, трийсет или сто, а хиляди. Черен облак от скорци. Едно дрипаво небе и тези ужасни птици точно като...

Повдига ѝ се.

Хуквам към къщи. А скорците накацват по всички дървета край къщата и аз се свивам в едно кожено кресло в студения тъмен кабинет и слушам крясъците на птиците, а сърцето ми ще изхвъркне. Страх ме е от скорците. Плашат ме птиците.

ДАЛИ я аплодира.

Недейте!

ДАЛИ Тук написано така. „Последва аплауза.”

Тя взема дневника.

ДЖЕСИ „Последва *пауза*”.

ДАЛИ О, *си. Си.*

ДЖЕСИ Не знам защо, но сега си мисля за пламък, малък пламък от свещ... и как гори, обърнат надолу. Не разбирам. Тежко небе. Оловно. Страхувам се от небето. Не, не се страхувам. Не е от небето, нали? Страхувам се, че може да прехвъркне птица, да мине над мен. И не тези всичките скорци – нещо много по-лошо. Една птица в синьото небе. Това ме плаши. Вероятността да се появи птица.

Потърква се.

ФРОЙД Свършихте ли?

ДЖЕСИ Не. По-късно те обсъждат проблемите с нейното хранене и тя прави свободни асоциации на тема храна и ястия.

Тя взема книгата.

Правилата на баща й. Десертната лъжичка и виличката трябва да са на една линия, ето така. Ножът никога и по никакъв повод не се слага в устата... Но се оказва... че тази част не съм я научила.

ФРОЙД Моля ви...

ДАЛИ Ш-ш-ш-шт!

ДЖЕСИ „Аз съм на около седем години. Баща ми дава вечеря, на която се примолех да присъствам. Поведението ми е абсолютно безупречно. Свещите са запалени и махагонът блести. Помолвам майка си да ми подаде солницата. Почуквам я, но тя не пуска. Солта е влажна и аз разтръсквам солницата, и сребърното й капаче отхвърква. И солта се изсипва върху храната ми и се разпръсква по масата, докато се опитвам да я спра. Всички гости се втрещават в мен. Някои се смеят. Усещам най-непоносимото унижение на света. Майка ми събира в салфетка част от солта, но храната вече не става за ядене. Лицето на баща ми е като издялано от камък, затова аз вземам ножа и вилицата и започвам да ям. Все едно нищо не се е случило. Ям докато венците започват да ме смъдят, а очите ми се насълзят. Изтичвам горе, повръщам и си лягам. Леглото е студено. Слушам как гостите си тръгват и се моля баща ми да не се качи при мен.” Последвало е мълчание, след това сте попитал Ребека колко често има полов контакт със съпруга си.

ФРОЙД Отказвам да участвам повече в това.

ДЖЕСИ Прескачаме няколко сеанса и попадаме на това...

ФРОЙД Не! Моля ви, напуснете веднага!

Тя отваря чекмедже от писалището и изважда своя бръснач.

ДЖЕСИ Трябва да завърша това. Помогнете ми да го завърша.

ДАЛИ Моля. Аз казва нещо?

ДЖЕСИ Да?

ДАЛИ Довиждане.

ДЖЕСИ Не мърдайте от мястото си.

ДАЛИ Ей тук?

ДЖЕСИ Точно там.

ДАЛИ Е добре. Е много добре ей тук. Няма нужда да се мърда въобще, никога.

ФРОЙД Дайте ми бръснача!

ДЖЕСИ Оставете ме да направя каквото трябва и след това ще изчезна, кълна се.

ДАЛИ Е добре да му го дадете. Е по-добре, обаче, да го задържите. Уу, е много хубаво точно тук, нали?

ДЖЕСИ Седнете. Минали са няколко седмици и гаденето ѝ почти е изчезнало. Тя успява да го отдаде на вкуса на сол, а оттук и на травмата, получена по време на вечерята. Оттук.

ДАЛИ „Искам да се съсредоточите върху страха си от птиците. Какви мисли ви идват?”

ДЖЕСИ Мирис на кожа. Махагон. Пламък на свещ. Разбира се, по време на онази вечеря пламъците на свещите се отразяваха в полираното дърво. И бяха обърнати надолу.

ДАЛИ „А птиците?”

ДЖЕСИ О, птици, яйца, варени яйца... кошницата за пикник. Писнало ми е от тази кошни...

ДАЛИ Пауза.

ДЖЕСИ Ям варено яйце по време на пикник. Цялото ми семейство е тук. Баща ми отказва да разкопчее яката си. Много е горещо. Той ми подава сол, в която да топна яйцето си. Аз, естествено, отказвам. Сега съм вече някъде осемнайсет-деветнайсет годишна и смятам, че съм много зряла. Облечена съм в бяло, защото... баща ми има рожден ден! Изпълнена съм с добри чувства към него. Усещам, че и той ме обича. Усмива ми се със странна, сдържана усмивка. Сигурна съм, че ако сега бяхме само двамата, щяхме да си поговорим. Искане ми се да сме сами. Някъде далеч се чува детски плач. Над нас прелита птица. Баща ми ме извиква по име. Мириам. Вдигам поглед, усмихвам се и... НЕ!

Тя изпищява с погнуса. Чисти се енергично. Повдига ѝ се.

ДЖЕСИ Цялата ... – роклята, гърдите ми...

ДАЛИ „Какво, какво?”

ДЖЕСИ Птиче, гадно птиче! Бяло-зеленикава гъсеница – топла, мокра и гнусна плъква на гърдите ми. Неопикуема гадост – нацвъкало ме е птиче.

ДАЛИ „Спокойно.”

Истерията ѝ продължава.

„Сега сте тук. В безопасност. Той я прегръща.”

Истерията продължава.

Сте вие.

ФРОЙД Той я прегръща!

ДАЛИ О, *си*. Е позволено?

ФРОЙД Да, е позволено.

ДАЛИ я прегръща. Тя се успокоява.

ДЖЕСИ Нацапват се целите ми пръсти и красивия ми нов нагръдник. Рокля. Цял следобед пръстите ми... лепнат. Слени са. По целия път до вкъщи крия ръката си. А баща ми – по целия път до вкъщи – нито веднъж не ме поглежда.

Пауза.

Така ли изглеждаше? Нейната истерия?

ДАЛИ Е великолепно.

ДЖЕСИ Така ли беше?

ФРОЙД Подобно.

ДЖЕСИ И вие прегърнахте ли я?

ФРОЙД Да.

ДЖЕСИ Тя пише:... (*ЧЕТЕ*) „Притиснах се до него, за да не се втурна през вратата, която се бе разтворила в мен, и през която бях видяла този летен ден тъй ясно. А вратата се бе разтворила и разбирах, че от мен зависи дали ще избира да я прекрача и да си спомня всичко, което искам. Така дълбоко съм благодарна на този човек. Завинаги.”

ФРОЙД Пренасочването на чувствата е обичайно явление при успешните случаи на психоанализа.

ДЖЕСИ И всички се влюбват?

ФРОЙД Без изключение.

ДАЛИ О-ле-ле!

ФРОЙД И подаръкът, който трябва да дадеш в замяна, е да приемеш тази любов, без да я споделяш, без да искаш нещо, без да накърняваш достойнството.

ДЖЕСИ Никога ли не сте отвръщал на такава любов с любов?

ФРОЙД Не, разбира се.

ДЖЕСИ Тя била в еуфория от разкритията, дошли от нейното минало. И симптомите започнали да изчезват. Онова, което продължавало да я тревожи, били вашите въпроси за интимния ѝ живот. Тя признала, че половите сношения не са ѝ приятни и че съпругът ѝ е разстроен от този факт, но всяка седмица вие сте настоявали тя да говори за тези неща.

ФРОЙД Ставате груба.

ДЖЕСИ Стигаме до решаващия сеанс.

ФРОЙД Каквито и доказателства да се каните да извадите от личните спомени на горката жена, трябва да ви уверя, че между нас никога не се е случвало нещо непристойно.

ДЖЕСИ Аз не ви обвинявам.

ФРОЙД Но се канехте да го направите.

ДЖЕСИ Очевидно има нещо, за което чувствате, че трябва да се защитавате...

ФРОЙД Как смееете!

ДЖЕСИ Но лично аз нямам никакво намерение да ви обвинявам.

ФРОЙД Какви са тогава намеренията ви?

ДЖЕСИ Още едно посещение. Седмото. Нещата не са наред. Гаденето се е появило отново и тя не успява да приема никаква храна. Пръстите ѝ не я слушат, а потъркващият тик сега е постоянен и още по-силен. Обезумяла е от факта, че въпреки всичко, което е научила, се е чувствала по-зле от всякога.

ФРОЙД Когато дойде. Не когато си тръгна.

ДЖЕСИ Била ви е много ядосана, много! И вие сте го усетил. Нали?

ФРОЙД Разбира се.

ДЖЕСИ И сте я насърчил да излее гнева си, нали?

ФРОЙД Разбира се.

ДЖЕСИ И тя направи ли го? Направи ли го? *Направи ли го?*

Тя го удря.

ДАЛИ Не!

ФРОЙД Няма нищо. Да, направи го.

ДЖЕСИ Почти съм стигнала дотам. Почти.

Симптомите на истерията я обземат – засилени и все по-чести. Появяват се и други физически тикове. Тя се връща на кушетката във все по-влошаващо се състояние.

ДАЛИ Сме на коя страница, къде, не знам.

ДЖЕСИКА изстенва на висок глас - хрипкаво, агонизиращо издишване, което изплашва ДАЛИ.

ДАЛИ Моля ви!

ФРОЙД Няма нищо.

ДАЛИ Да ми помогне, моля.

ФРОЙД Тя е добре. Ще се оправи.

Той взема стола.

ФРОЙД Ребека? Ребека? Какво ѝ е на ръката ви?

ДЖЕСИ Нацвъка ме птиче.

ФРОЙД По гърдите?

ДЖЕСИ И по пръстите – целите са изцапани. Знам! Знам! Но не мога, това е... Все още съм страшно ядосана!

ФРОЙД Ядосана.

ДЖЕСИ Да, ядосана.

ФРОЙД На птичето?

Тя се срива. Гади ѝ се.

ФРОЙД Какво не е наред с устата ви?

ДЖЕСИ Вкусът.

ФРОЙД Опишете вкуса.

ДЖЕСИ Вкус на сол. Сол. Всичко има вкус на сол!!! Изцапана съм от нацвъкването, и всичко в устата ми има вкус на сол!

ФРОЙД Направи асоциация – за този вкус на сол.

ДЖЕСИ Свещта гори с пламъка надолу. Отразява се върху махагона. Вечерята.

ФРОЙД Свещта?

ДЖЕСИ Духни я. Не... Приборите.

ФРОЙД Разкажи ми за свещта.

ДЖЕСИ Тя е на средата на масата.

ФРОЙД Не, другата свещ.

ДЖЕСИ Коя друга? Няма друга свещ. Освен онази, която ми даваха да държа. Мразя тъмнината. Мама ми дава да запалвам една свещ. Баща ми смята, че това е разхищение. Той ще отвори вратата ми и ще кресне: „Духни я!” Вратата се отваря...

Пауза. За момент тя стои неподвижна.

Не лапай ножа! Той отваря вратата. Изгаси свещта! Вкусът на сол и моите... моите пръсти.

Тя заридува тихо.

ФРОЙД Защо плачеш?

ДЖЕСИ Не знам.

ФРОЙД Мисля, че знаеш. Свещта гори.

Тя вече не потиска риданието си – то се засилва.

ДЖЕСИ Свещта гори. Той отваря вратата. Казва: „Духни я.” Духай...! Духай...!

ФРОЙД Достатъчно.

ДЖЕСИ Но не свещта е обърната надолу! Това съм аз, аз съм с главата надолу! Главата ми виси от леглото. Духай...!

ФРОЙД Достатъчно, стига. Ребека.

ДЖЕСИ Лапни го най-сетне!!

Понеже ѝ е невъзможно да продължи, тя спира.

ФРОЙД Ребека. Край, свърши се.

ДЖЕСИ Тя си е спомнила. Спомнила си е. Мръсотията на гърдите ѝ, по пръстите ѝ и вкусът на сол.

ДАЛИ Не плачи. Моля.

ДЖЕСИ Съжалявам. Ей сега ще се оправя.

ДАЛИ Какво беше това?

ФРОЙД Спомнила си е, че е била изнасилена. През устата. Преди да навърши пет.

ДЖЕСИ Вкусът на сол е бил вкусът на спермата на баща ѝ. Мръсотията на гърдите ѝ, която се опитва да изчисти, е от

него. Когато се събудила на следващата сутрин, пръстите ѝ били слепнали един за друг. Изнесли я от кабинета ви и тя спала три дни.

ФРОЙД При следващите няколко сеанса тя освободи голяма част от гнева си и започна да изследва чувството си за вина. Апетитът ѝ се възвърна и физическите симптоми изчезнаха.

ДЖЕСИ Била е в екстаз. *(Чете)* „За пръв път в живота си се чувствам щастлива. Чувствам, че в момента нищо от миналото ми не може да помрачи бъдещето ми. Тази сутрин ще стъкмя една... кошница за пикник.”

ФРОЙД Обаче. Събитията, които Ребека си е спомнила...

ДЖЕСИ Мириам! Името ѝ е Мириам.

ДАЛИ А тя и съпругът ѝ?

ДЖЕСИ О, в крайна сметка. Сексуалните отношения се подновяват. Кое то, предполагам, означава, че трябва да ви благодаря, професор Фройд.

ФРОЙД За какво?

ДЖЕСИ За своя живот.

ФРОЙД Тя е била ваша майка.

ДЖЕСИ Вие сте я излекувал.

ФРОЙД Имате нейната уста.

ДЖЕСИ Вие сте я освободил, направил сте я пълноценна. Вие сте нейният спасител.

ДАЛИ Е хубаво. Вие идвате не да критикува, а да плати почит.

ДЖЕСИ Какво ще кажете, Професоре?

ФРОЙД навежда глава, замисля се.

ДЖЕСИ Когато намерих дневника ѝ, реших, че трябва да дойда.

ДАЛИ Ми харесва това. Майка ви е излекувана и е щастлив край, да?

ДЖЕСИ Всъщност не, не е.

ДАЛИ Не?

ДЖЕСИКА Девет години по-късно майка ми почина в умивалнята на един приют за душевно-болни близо до Париж. Взела един иригатор за клизми, лапнала единия му край и си го натикала дълбоко в гърлото. Другия край вързала за чешмата, врътнала крана и се удавила. В случай, че все още се чудите, Професоре, това е причината да съм тук сега.

ВТОРО ДЕЙСТВИЕ

Същият декор. Здрачава се.

ДАЛИ Е сериозно това, да?

ДЖЕСИ Да.

ДАЛИ Отива да си облече панталона.

Той отива в килера.

ФРОЙД Не знаех за смъртта на майка ви.

ДЖЕСИ Не съм изненадана. Ребека Щъ. няма почти нищо общо с Мириам Щайн. Вашата пациентка е един успешно приключил случай – майка ми е истерична самоубийца.

ФРОЙД Когато я видях за последен път, беше дошла да ми каже, че е здрава и се чувства щастлива.

ДЖЕСИ Била е бременна, с мен.

ФРОЙД Прекарала била, както каза, една чудесна година.

ДЖЕСИ 1897-ма.

ФРОЙД Коя?

ДЖЕСИ 1897-ма.

Чува се вой на въздушни сирени. Те поглеждат нагоре. ДАЛИ излиза от килера, преминава през сцената и излиза от другата врата.

ДАЛИ ‘звинете.

ФРОЙД дръпва завесите. Интеркомът звъни.

ФРОЙД Да?

АНА Татко? Бързо в скривалището!

ФРОЙД Бях изхвърлен от дома си, прекосих с влак цяла Европа, пресяхох с кораб Ламанша. Никъде повече не мърдам.

АНА Ей го къде е – в края на градината.

ФРОЙД Скоро ще прекарвам цялото си време в дупка в земята. Нямам намерение да скачам в нея, докато все още мога да се пазаря по въпроса.

АНА Добре тогава. Но ако започнат да бомбардират – пъхни се под бюрото.

ФРОЙД Не ставай смешна!

Той изключва интеркома. ДАЛИ влиза с надянат противогаз.

ДАЛИ 'звинете.

Влиза обратно в килера.

ФРОЙД Ако предпочитате да отидете в скривалището...

ДЖЕСИ Предпочитам да говорим. Нямам много ясен спомен за майка си. Тя никога не излизаше и се хранеше сама. Никога не съм ходила на разходка с нея, нито пък съм се хранила някога с нея. Нямам спомен да се е държала зле с мен, но нямам и някакъв спомен за любяща майка. Баща ми я даде в приюта когато бях петгодишна. Повече не я видях. Давахте ли си сметка какво сте ѝ причинил?

ФРОЙД Аз?

ДЖЕСИ При тази последна среща.

ФРОЙД Тя беше силна, здрава и се чувстваше добре.

ДЖЕСИ Успели сте явно да я превърнете в кобила.

ФРОЙД Симптомите ѝ бяха отзвучали, от неврозата ѝ почти нямаше помен.

ДЖЕСИ Баща ми е можел да я обладава когато и както му скимне. Благодаря ви, докторе, че излекувахте жена ми.

ФРОЙД Не излекувана, не, но с възвърнати функции. При това забележително, ако се замислите.

ДЖЕСИ За какво?

ФРОЙД За това, че анализата ѝ не беше завършена.

ДЖЕСИ Така ли? Нима?

ДЖЕСИКА взема книга от етажерката. Разтваря я на страница, която предварително е отбелязала.

„Етиология на истерията. 1896.” При всеки отделен случай причината за истерията е пасивно сексуално преживяване в предпубертетната възраст, т.е. прелъстяване, което е оставило травма.” Вие сте го написал.

ФРОЙД Да, така е.

ДЖЕСИ Никакво двусмислие, никаква следа от съмнение. Писал сте на приятеля си Флийс: „Разкрих ли пред теб голямата клинична истина? Истерията е следствие от предсексуален шок!” Това е било вашето убеждение.

ФРОЙД Да, така е.

ДЖЕСИ И сте го публикувал.

ФРОЙД Да.

ДЖЕСИ Бил сте абсолютно сигурен.

ФРОЙД Да, така е.

Тя изважда от ботуша си смачкано писмо.

ДЖЕСИ Година по-късно: „Драги ми Флийс, веднага трябва да ти кажа голямата тайна, която ми се прояснява през последните месеци. Вече не вярвам в своята теория за невротичността.”

ФРОЙД Какво искате да ми кажете?

ДЖЕСИ Само година по-късно и вие какво? Вече сте на друго мнение!

ФРОЙД 1897-ма може да е била чудесна година за майка ви, но за мен тя бе година на мъчение.

ДЖЕСИ Защо?

ФРОЙД Никой от клиничните ми случаи не приключи със задоволителни резултати. Резултатите от анализата ми бяха незадоволителни и от терапевтична гледна точка, и от научна.

- ДЖЕСИ** И когато майка ми се е върнала при вас, за да ви разкаже за своето щастие и моето зачеване... вие сте оттеглил благословията си!
- ФРОЙД** В началото вярвах, че сексуалното насилие над нея е главната причина за нещастieto й. Година по-късно знаех, че не е така.
- ДЖЕСИ** И й казахте, че не е била насилвана. Че споменът за насилие е плод на фантазията й.
- ФРОЙД** Точно така.
- ДЖЕСИ** Казахте й, че не баща й я е прелъстил, а че тя е тази, която е искала да прелъсти баща си.
- ФРОЙД** Доста опростявате нещата.
- ДЖЕСИ** И до есента на същата тази година вие вече решавате, че всички случаи на прелъстяване в детска възраст, които пациентите ви са споделили с вас, всъщност не са се случвали.
- ФРОЙД** В несъзнателното не присъства задължително реалност. Истината не може да се различи от емоционалната измислица.
- ДЖЕСИ** И така – вие ги зарязвате.
- ФРОЙД** Зарязах теорията. Беше погрешна и заблуждаваща.
- ДЖЕСИ** Нима? Когато изказвате предположението, че прелъстяването е основната причина за толкова много психически заболявания, сте имал нужда от подкрепата на интелигенцията, но вместо това ви се присмиват и ви хулят. Издателите затварят вратите си за вас. Появяват се антисемитски памфлети. Всичко, над което сте се трудили, е застрашено. Пациентките ви са били дъщерите и съпругите на богати и привилегировани хора. Които, прочее, започват да обвиняват в сексуално насилие над собствените им деца. И тогава изведнъж решавате, че сте сгрешил. Колко удобно!

ФРОЙД Удобно? Да направиш достояние откритието си, а после да разбереш, че не си прав!? През онази ужасна година се опитвах да запазя единствено почтеността си. Никога не съм се прекланял пред яростта и невежеството.

ДЖЕСИ Ако не бяхте променили мнението си, разгневените и невежите щяха да ви разпнат!! Собственият ми дядо, когото майка ми е обвинявала, е бил или личен приятел, или добър познат с всеки издател в Австрия!

ФРОЙД Обвинявате ме в най-отвратителен опортюнизъм!

ДЖЕСИ Да! Да, точно така!

ФРОЙД Знаете ли колко жени – лежейки на тази кушетка - са си спомнили, че са били насилвани?

ДЖЕСИ Много.

ФРОЙД Много повече от „много”! Ще простите учудването ми от факта, че искате да повярвам, че сексуалните перверзии са се ширели предимно сред по-аристократичната прослойка и то в епидемични размери. Аз предлагам истинска епидемия от перверзност. Не само социално неприемлива, а и фундаментално немислима!

ДЖЕСИ Майка ми...

ФРОЙД (*грубо*) Майка ви беше истеричка! Спомените за прелъстяването ѝ бяха мечтателни фантазии, основаващи се на несъзнателното ѝ желание да притежава баща си, да има неговия пенис и неговото дете.

ДЖЕСИ Как е възможно да вярвате в това?

ФРОЙД (*Много бързо*) Когато била на седем години – една критична възраст! - ако не ме лъже паметта – майка ѝ умира. Тя смята себе си за виновна за смъртта на майка си – смята, че я е убила, за да притежава баща си. Развитието ѝ се задържа, а вината ѝ е изтласкана в несъзнателното, заедно с желанията ѝ.

ДЖЕСИ Всичко това съм го чела.

ФРОЙД Години по-късно тя развива истеричните симптоми и фантазиите започват да се смесват със спомените.

ДЖЕСИ Тя не е била просто един от многото ви случаи! Тя беше моя майка и аз знам, че...

ФРОЙД Вие нищо не знаете!! Вие сте себична и невежа! Теориите ви са крайно опростени. Мотивите ви – злонамерени. Отделих ви достатъчно от времето си. Благодаря ви.

ДЖЕСИ Защо сте ми толкова ядосан, професор Фройд?

ФРОЙД НА НИКОГО НЕ СЪМ ЯДОСАН!!

ДАЛИ (отвън) Arrrrr!

Той изхвърча от килера, държейки пръста си пред себе си като факла. Пръстът кърви.

(чува се замазано през противогаса) Майчице Света Богородице!
Помогни ми!

Той маха противогаса си.

Е моята кръв!

ДЖЕСИ Какво направихте?

ДАЛИ Моля, да повика линейка и предупреди болница. Вижте, е моята кръв. Е дошла от пръста ми.

ДЖЕСИ Спокойно. Имате ли аптечка?

ФРОЙД В чекмеджето.

ДАЛИ Аз седи в килера, аз забелязва на стената парче от... как казва на това? Пиле от носа. Залепено на стената с много есхибиционизъм. Много стар. От предишен собственик, аз сигурен. Е перлено-зелено с остър край, сякаш правен знак на тропет за „Включи се!“ Е отвратително, затова аз взема моя

кур-аж, завива пръста си в кърпичка и яростно къса пиле от стената!! Но е твърдо и стоманен край като игла! Вижте! Е тук! Е проникнал между нокът и плътта! Чак до вътре! Е много болезнен!

ДЖЕСИ Не се съмнявам.

ДАЛИ Е до кокъла!

ДЖЕСИ Ще го извадя.

ДАЛИ Моля, да бъде внимателно!

Тя изважда втвърдения сопол и го увива в кърпичка.

ДАЛИ Ааарррр!

ДЖЕСИ Ето, дезинфекцирайте го с това.

ДАЛИ Е пулсиращо.

ДЖЕСИ Дръжте се като смел воин.

ФРОЙД започва да чете писмата си до Флийс.

ДАЛИ Прави бум-бум-бум – музиката на коварната инфекция. Аарр!

ДЖЕСИ Какво?

ДАЛИ Е още там! Острата част е още отдолу. Вижда през нокътя. Я измъкнете!

ДЖЕСИ Много е навътре.

ДАЛИ Не! Е ще бъде инфектиран. Е смърт. Смърт тежи в ръката ми като срамен товар жестикулиращи червеи.

ДЖЕСИ Това е само тресчица.

ДАЛИ Е неизвестно носово пиле! Е подут този пръст. Е започнала тази ръка да гния. Моля, заведете в болница. Аз искам

хирургично освобождаване от китката. Погребана. Тя разлага без мен.

ДЖЕСИ Това все пак не е сопол.

ДАЛИ Не е?

ДЖЕСИ Не, не е.

ДАЛИ *Си, си!* Е сопол. Е както казах.

ДЖЕСИ Това е втвърдено лепило.

ДАЛИ Не е.

ДЖЕСИ Да. Капка втвърдено лепило за дърво.

ДАЛИ О, *си*.

ДЖЕСИ Няма да умрете.

ДАЛИ Е възможно. Благодаря.

ФРОЙД връща писмата в шкафа.

ДЖЕСИ Не ги прибирайте! Не съм ги допрочела.

ФРОЙД Разкриването на тъжната история на майка ви ви е травмирало силно, но е безнадеждно да търсите каквото и да е. Нямам нищо за криене. Наистина. Да не крия нищо винаги е било единствената ми цел.

ДЖЕСИ Тогава оставете ме да прочета писмата!

ФРОЙД *(отвън)* В никакъв случай!

Влиза ЯХУДА, облечен като занавън.

ЯХУДА Фройд. Извинявам се, но ще трябва да помоля за гостоприемство. Щом светна лампата на колелото си, започват да ме псуват някакви лондонски хашлаци с каскети и ленти на

ръкава. Навън е ужасна тъмница – не мога да си стигна до дома.

ФРОЙД Те и господин Дали и жена му не могат.

ДАЛИ се оглежда за жена си.

ДАЛИ Моля?

ДЖЕСИ Мисля, че е време да кажем истината на доктор Яхуда.

ФРОЙД Не!

ДЖЕСИ Ние с господин Дали не сме женени.

ФРОЙД Но имат Договор със силата на законен брак. Светът се променя, Яхуда.

ДЖЕСИ Срещнахме се за първи път днес следобед.

ФРОЙД Светът се променя, и то много бързо.

ЯХУДА Личният ви живот си е ваша работа.

ДЖЕСИ Аз наистина съм руския.

ФРОЙД Сериозно? Браво.

ДЖЕСИ И професор д-р Фройд ме нае да превода някои от писмата му.

ФРОЙД Да, точно така, именно.

ДЖЕСИ И тези са единствените, които не съм превела.

ФРОЙД А.

ДЖЕСИ Мога ли да продължа?

ФРОЙД Не.

ДЖЕСИ Защо?

ЯХУДА Защо?

ФРОЙД Добре де, щом трябва.

ДЖЕСИКА взема писмата.

ДЖЕСИ Благодаря, Професоре.

Тя се оттегля да чете. ДАЛИ ѝ прави скица.

ФРОЙД забелязва ръкописа си под мишницата на ЯХУДА и си го взема.

ФРОЙД Това, струва ми се, е мое.

ЯХУДА Трябваше да го изхвърля. Моментът не е подходящ да обезсърчаваш хората да вярват в Бог.

ФРОЙД Напротив.

ЯХУДА Чете ли вечерния вестник?

ФРОЙД Не.

ЯХУДА Тогава го прочети.

Завира го в лицето му.

Седем хиляди еврейски магазина плячкосани. Триста синагоги изгорени до основи. Деца, държани да гледат как пребиват евреи с оловни тръби. Това те наричат „Кристалнахт”.

ФРОЙД взема вестника.

ЯХУДА Гьоринг явно е бесен, че ще трябва да внася толкова стъкла за поправка на витрини. Казал, че е трябвало да счупят по-малко витрини и да изтребят повече евреи. Сестрите ти обадиха ли се?

ФРОЙД Не.

ДЖЕСИ Сестри?

ФРОЙД Четири възрастни дами. Опитите ни да ги изкараме от страната бяха безрезултатни.

ЯХУДА Не се обвинявай.

ФРОЙД Вината е изцяло моя.

ЯХУДА Не е.

ФРОЙД Ако аз самият бях тръгнал по-рано, щях да имам по-голяма възможност да уредя нещата.

ЯХУДА Ти направи каквото можа.

ФРОЙД Едва ли повече ще ги видя.

ЯХУДА Казват, че това ще бъде последната война. Вярваш ли го?

ФРОЙД За мен ще е последната.

ЯХУДА Водиш ни през пустинята и после ни изоставяш. Защо, за Бога, точно сега разбиваш вярата в него?

ДЖЕСИ Защо наистина?

ФРОЙД Свършихте ли вече?

ДЖЕСИ Едва ли искате някой да се усъмни в правотата ви, нали?

ФРОЙД Искам да ме оставите на мира!

ДЖЕСИ В нищо ли не се съмнявате?

ФРОЙД В нищо!

ЯХУДА Какво четете?

ФРОЙД Нищо.

ДЖЕСИ И вие трябва да ги прочетете.

ФРОЙД Яхуда, една пура?

ЯХУДА Целият вониш на пури.

ФРОЙД Без нравоучения, моля! Отдавна съм се отровил от пушене. Вече пуша само за удоволствие.

ФРОЙД запалва пура.

ДЖЕСИ Това е интересно.

ЯХУДА Така ли?

ФРОЙД Не, не е. Яхуда, ела с мен. Имам нужда от малко чист въздух.

ЯХУДА А ако пуснат някоя бомба?

ФРОЙД Мислиш, че от две хиляди фута височина ще забележат светлинката на догаряща стара пура?

ЯХУДА Какъвто съм късметлия, мисля, че ще те разпознаят на мига.

ЯХУДА и ФРОЙД излизат в градината.

ДАЛИ Какво търсите?

ДЖЕСИ Не знам, но мисля, че той знае.

ДАЛИ Моля. Вдигнете ръката си. Вие дължите това.

Тя вдига ръката си. Той продължава да рисува докато тя продължава да чете.

ДАЛИ По-късно вие и аз, ние вечеряме морска храна. Чупи самодоволната черупка на рак и омар и яде плътта, докато още тя изненадана. После нахлува в Национална Галерия и разглежда Лондонска изложба на Упадъчно Изкуство, направена с любезно съгласие на Адолф Хитлер, после, утре, призори, на светлината на слънцето, което изгрява над Примроуз Хил, ще предам на историята вашата мишница през моите очи.

- ДЖЕСИ** Аз ще си измия косата.
- ДАЛИ** Е рай за Дали обезкосмената мишница на жена!
- ДЖЕСИ** Това го забравете! *Това* е косата, която ще мия. Очаквате ли да се любите с всички ваши модели?
- ДАЛИ** Никога. Се любят те понякога една с друга, но Дали това той само наблюдава.
- ДЖЕСИ** Не обичате да ви докосват, нали? Забелязах го преди малко. Това ви напруга. Кара ви да се гърчите.
- ДАЛИ** Моля.
- ДЖЕСИ** Вие любите ли се с жена си?
- ДАЛИ** Правихме това, но вече не.
- ДЖЕСИ** Защо?
- ДАЛИ** Когато последния път правихме любов, Дали, във връхната точка на своята страст извика друго име.
- ДЖЕСИ** На любовницата ви?
- ДАЛИ** Не, моето собствено. Гала, тя казва е краят това и отива да чука рибарите.
- ДЖЕСИ** Това притеснява ли ви?
- ДАЛИ** Гала аз обожавам. Е всичко тя. Но не, аз не мога да оставя нея да ме докосва. Винаги аз мрази да ме докосват.
- ДЖЕСИ** Аз също.
- ДАЛИ** Е вярно?
- ДЖЕСИ** Но за разлика от вас, намирам това за много болезнено.
- ДАЛИ** Трогателно?

ДЖЕСИ Не трогателно. Моля се да не се налага да изживея целия си живот така.

Той става, тя застива, той сяда отново.

Тя става и сяда до него. Ръцете им се повдигат, после отново се спускат, като начало на любовна игра.

Накрая те хващат ръцете си за около 4 секунди и отново се пускат.

ДАЛИ Как беше за вас?

ДЖЕСИ Прекрасно, благодаря.

Тя се отдалечава, бършейки ръката си.

ДАЛИ Усещате костите? Е достатъчно секс за Дали. Как тези противни милиони хора правят това нещо, за да имат тези отвратителни деца – цялото това смукане, и проникване, и телесни секрети, си ги разменят един на друг, никога няма да разбере. Вътре в една красива жена е винаги разлагащият се труп на страстта на Дали.

Тя се отдалечава, бършейки ръката си.

ФРОЙД се връща.

ФРОЙД Приключихте ли?

ДЖЕСИ Не. Къде е приятелят ви?

ФРОЙД Пожела да го оставя сам. Той е добър и силен човек. Тежко е да го видиш безсилен.

ДЖЕСИ Трудно е да повярваш в добрите и силни хора – твърде често тези две неща си противоречат.

ФРОЙД Дайте ми писмата.

ДЖЕСИ Не.

Тя скоква и влиза в килера.

ДЖЕСИ За нищо ли не съжалявате?

ФРОЙД За нищо! Освен, може би, за една непрепоръчителна вечер в ресторант „Гълъбарника”.

ДЖЕСИ Не се безпокойте, няма да остана тук вечно.

Затваря вратата след себе си и я заключва.

ФРОЙД Тогава излезте, за Бога! Кажете каквото имате да казвате и ме оставете на мира!

ФРОЙД поглежда рисунката, направена от ДАЛИ.

Така ли изглеждам?

ДАЛИ За Дали – *си*.

ФРОЙД Приличам на мъртъв.

ДАЛИ Е обида това *не*. Но преди да си отидете, моля. Една услуга да направите за него.

ФРОЙД Какво?

ДАЛИ Да оцените работата на Дали. Светът е курва, няма кой да може ми каже. Само вие.

ФРОЙД Вашата работа?

ДАЛИ Моля. Вижте, ако това е не добре във ваши очи... аз съм пропилял своя живот. Когато погледнете мои картини, какво виждате? Добре, вие виждате това, което аз вижда, очевидно, така трябва. Но съм ли аз уловил каквото преследваме ние – аз и вие? Можете ли да видите подсъзнателното?

ФРОЙД О, господин Дали. Когато гледам един Рембранд, или един класически пейзаж, или един натюрморт на Фермеер, аз

виждам цяла една вселена от подсъзнателни дейности. Фонтан от скрити сънища.

ДАЛИ *Си?*

ФРОЙД Но погледна ли ваша работа, боя се, че всичко, което виждам, е съзнателно. Вашите идеи, вашата самонадеяност, безупречната ви техника. Съзнателно предаване на съзнателни мисли.

ДАЛИ Тогава това... Той... Разбирам.

ФРОЙД Вие убивате сънищата. Разбирате ли?

ДАЛИ Разбира се. *(Пауза.)* Разбира се.

ФРОЙД Надявам се, че не съм ви обидил.

ДАЛИ Не, не, не. Е просто Смъртта на Сюрреалистичното Движение, е това.

ФРОЙД В никакъв случай.

ДАЛИ Е без значение, но е *капут*. Не ми казвайте нищо, което вече не зная. Ще се откажа от боята.

ФРОЙД О, моля ви, не заради мен!

ДАЛИ Не, не, не...

ФРОЙД Трябва да продължите.

ДАЛИ Не, не не не. Не. Добре, ще продължа. Ние с вас, ние знаем, е това боклук. Но светът е курва, тя ще купува боклука. Аз ще купувам малък остров.

ФРОЙД Бихте ли прекарвали живота си в преследване на нещо, в което вече не вярвате?

ДАЛИ О, да, няма проблем!

ДЖЕСИКА *излиза от килера.*

Сега вече ФРОЙД е истински изплашен от нея.

ДЖЕСИ Готова съм. Имам го вече. 1897-ма. Кой ще ми каже какво е странното в това изречение? „Виновни за тези прелъстявания в детска възраст са дойките, гувернантките, и домашните прислужнички. Учителите също имат вина, както и другите деца в семейството.” Е?

ДАЛИ Подскажете ни малко.

ДЖЕСИ Щом искате.

Тя намира друго писмо.

„Старецът почина през нощта на 23-ти октомври, а го погребяхме вчера.” Става дума за баща ви. „Смъртта му ми подеждва разтърсващо. Животът му бе приключил много преди момента на смъртта, но в момента на смъртта цялото минало се превръща в хомогенно цяло.”

ФРОЙД Дайте ми ги.

ДЖЕСИ Не. Дойки, гувернантки, домашните прислужнички, другите деца в семейството... Не казвате нищо за бащите, Професоре?

ФРОЙД Писна ми от вашето инквизиторско поведение.

ДЖЕСИ Няма нужда да търся повече! Знам защо сте променил мнението си. Друго писмо до Флийс, което оправдава решението ви. В него пледирате, че теорията ви за прелъстяването не издържа, защото, „При всеки случай на истерия бащата, в това число и моят собствен, трябва да бъде обвинен в перверзия.” В това число и моят собствен!

ФРОЙД Баща ми беше сърдечен човек, и притежаваше дълбока мъдрост.

ДЖЕСИ И?

ФРОЙД Аз го обичах и го уважавах.

ДЖЕСИ И?

ФРОЙД Това е нелепо.

ДЖЕСИ Едно по-ранно писмо. „Сега трябва да призная, че установих признаци на психоневроза при Мари.” Коя беше Мари? Мари е сестра ви.

ФРОЙД Грешката, в която изпаднах, бе като бездънна яма, която можеше да погълне всички ни.

ДЖЕСИ Може би е трябвало да стане така. Подозирал сте баща си.

ФРОЙД Стига вече.

ДЖЕСИ През лятото семейството ви заминава, и вие оставате сам. Заемате се със самоанализа.

Тя прелиства няколко страници.

ФРОЙД Това е лична кореспонденция.

ДЖЕСИ Анализирайте това изречение, професор Фройд. „Неотдавна сънувах, че изпитвам силно любовно чувство към Матилде (най-голямата ми дъщеря, на девет години), но в съня ми тя се казваше Хела и пред себе си видях думата „Хела”, написана с дебели букви.” Потърсих значението на тази дума. „Хела” означава „свѣта”. Пожелал сте онова, което е свято за вас.

ФРОЙД Не съм я пожелавал. Сънят удовлетворяваше желанието ми да определя бащата като причинител на неврозите.

ДЖЕСИ Тогава значи признавате, че сте подозирал...

ФРОЙД Само желанието ми да го направя! Нищо не съм подозирал.

ДЖЕСИ Но баща ви умира осъден. А вие с ужас откривате, че самият вие имате склонност към такова влечение. Нищо чудно, че решавате да отхвърлите собствените си теории!

ФРОЙД Нямах избор!

ДЖЕСИ Освен да изобличите собствения си баща! Освен да изобличите самия себе си!

ДАЛИ Не! Е това велик човек! И вие, малка госпожице със стегнато дупенце – госпожица „Целуни ми мишницата” - не казвайте повече такива клеветнически думи!

ДЖЕСИ Не ми остава нищо друго, освен да оглася разкритията си.

ФРОЙД Вярвам, че доктор Яхуда може да нададе съчувствено ухо.

Тя излиза в градината.

ФРОЙД Върнете се веднага!

ДЖЕСИ Доктор Яхуда!

ДАЛИ Е оклеветила тя доброто име на всички велики мъже!

ФРОЙД Спрете я! Донесете ми тези писма!

ДАЛИ Тя трябва да е прегледана главата си на лекар!

ДАЛИ хуква след нея. ЯХУДА влиза през другата врата. ДАЛИ и ДЖЕСИКА се гонят из градината.

ЯХУДА Забутал съм си някъде противогаза. Да не съм го оставил тук?

ФРОЙД Не съм го виждал.

ЯХУДА Може би на верандата.

ФРОЙД Не, май го видях в антрето.

ЯХУДА Търсих го в антрето.

ФРОЙД Ще го потърся с теб.

Чува се звук от счупване на стъкло.

ЯХУДА Какво беше това?

ФРОЙД ... бомба.

ЯХУДА Бомба!?

ФРОЙД Неизбухнала. Засега. Предлагам веднага да се скрием.

ЯХУДА В скривалището ли?

ФРОЙД Не! Под стълбището.

ЯХУДА Под кое?

ФРОЙД избутва ЯХУДА през вратата. ДЖЕСИКА влиза през френския прозорец. Върви се по счупени стъкла извън сцената.

ДАЛИ (отвън) Вие мислите това обезкуражава Дали и му хвърляте зимна градина? Не!

ДЖЕСИКА забелязва светло-жълтия плик върху писалището. Хрумва ѝ нещо. Тя изважда текста на „Мойсей и Монотеизмът” от плика и пъха на негово място писмата до Флийс, залепвайки плика отново. Другият текст тя пъха в червеникавата папка.

ДАЛИ Трябвате да се научите да уважавате по-добрите и възрастните и мъжете, които се борят с ум така, както едно глупаво момиче не би могло да започва да прави!

Тъкмо когато тя свършва, ДАЛИ нахлува на сцената с конопено въже в ръцете.

ДАЛИ Е от люлката, от дървото. Вие искате да ми дадете листите, и да мълчите и да бъде послушно момиче, или аз съм безмилостен с вас, *си*?

Тя взема една фалическа каменна статуетка и я размахва към него. Той прикляка, за да избегне удара.

Да не удря главата! Е пълна с ценни неща!

Влиза ФРОЙД.

ФРОЙД Мръдни системата. Напъхай се по-навътре!

ЯХУДА *(отвън)* Това е абсурдно!

ФРОЙД затваря вратата след себе си.

ДАЛИ Я хвана Дали, но тя разбесня, затова най-добре я излекувате бързо, *си*?

ДЖЕСИ Нищо ми няма.

ДАЛИ Оставете това или бъдете предупредена!

ДЖЕСИ Върви по дяволите!

ДАЛИ О кей. Вие кара Дали да използва своя изключителен интелект!

Той повдига подобна, но много по-голяма статуетка.

ФРОЙД Този фалус е на 4 хиляди години!

Тя хвърля своята статуетка към ДАЛИ.

ФРОЙД Не!

ДАЛИ улавя статуетката, но изпуска своята върху крака си.

ДАЛИ Аааррр!

ДЖЕСИКА побягва през френския прозорец.

ДЖЕСИ Доктор Яхуда!

ДАЛИ Добре. Е вече лично.

Той я подгонва, грабвайки още по-голяма фигура. ФРОЙД взема червеникавата папка, колебава се за момент, отива до печката, повдига капака и пуска папката в огъня. Огънят лумва. Влиза ЯХУДА.

ЯХУДА Какво искаш?

ФРОЙД Нищо.

ЯХУДА Не ти – тя.

ФРОЙД Кой?

ЯХУДА Чух викове.

ФРОЙД Викахме Началника на противовъздушната отбрана. В зимната градина има голяма неизбухнала бомба.

ДЖЕСИ *(отвън)* Помогнете ми, Ях... *(устата ѝ е запушена от една ръка)*
...худа! ...

ЯХУДА Ето, чу ли?

ФРОЙД Не, не. Местният началник се казва Яхуха.

ДЖЕСИ *(отвън)* Яхуда! ...

ЯХУДА Чух ясно името си.

ФРОЙД Глупости. Това е само в главата ми, т.е. в твоята глава.

ЯХУДА Това грешка по Фройд ли беше?

ФРОЙД Със сигурност не.

Той се препъва във фалуса. Вдига го.

ФРОЙД Ти чакай тук, където си в безопасност. Аз ще се заема с бомбата.

Той изправя фалуса, взема бутилка газирана вода със сифон и излиза в градината. ЯХУДА забелязва бледожълтия плик и го взема. Неспособен да се въздържи, той го занася до печката и се поколебава за миг.

ДЖЕСИ *(отвън)* Доктор Яхуда!

Това го подтиква към действие. Той повдига капака. ДЖЕСИКА влиза, от главата ѝ тече кръв, през кръста е овързана с въже. В края на въжето, опитвайки се да я озаптят, са ФРОЙД и ДАЛИ.

ДЖЕСИ О, слава Бо... не! Недейте!!!

ЯХУДА Просто... си топлех ръцете!

ДЖЕСИКА А какво прави този плик в тях?

ЯХУДА Боже мой! Слава Богу, че забелязахте това!

ФРОЙД Как смееш! Нямах ли капка уважение към делото на един човешки живот?

ЯХУДА Делото на един живот? Старчески глупости.

ДЖЕСИ Има нещо, което трябва да знаете. Теорията за детската сексуалност е основана на...

ФРОЙД ѝ надява противогаз.

ФРОЙД Тази жена се превърна в агресивна психотичка.

Тя крещи и обяснява за откритието си, но нищо не ѝ се разбира.

ФРОЙД Боя се, че при крайните случаи помагат само крайни мерки.

ДАЛИ поваля ДЖЕСИКА на земята и се мята върху нея.

ДАЛИ Моля да успокои както подобава на едно добро момиче малко и да се вижда, без да се чува.

Тя прави опит да каже нещо.

ЯХУДА Тя като че ли има да каже нещо.

ФРОЙД Не, не. Всичко, казано от нея, са пълни глупости.

ЯХУДА Както всичко, написано от теб.

ФРОЙД Думите на един човек, са неговото завещание, Яхуда. Те не бива да се цензурират или заличават, а да останат в своята цялост като завет за...

ФРОЙД проверява съдържанието на плика.

ФРОЙД ... ааах! Не, ти си прав, нека изгорим проклетите неща.

ЯХУДА Браво!

ДЖЕСИ Не!

Тя грабва плика. ДАЛИ се опитва да ѝ го вземе.

ДАЛИ Оставете това неща на мира – е не работа за малки момиченца.

ФРОЙД Дайте ми ги!

ДЖЕСИ Яхуда..., прочетете това.

Тя подава плика на ЯХУДА.

ЯХУДА Чел съм го вече.

ФРОЙД взема плика и успява да го пхне в едно чекмедже.

ФРОЙД Следобедът беше много интересен, но сега ще трябва да помоля всички ви да си тръгвате.

ФРОЙД се отправя към вратата. Той натиска бравата, но вратата е омекнала като гумена. Тя се огъва, без да се отваря.

ФРОЙД Хубава работа!

ДАЛИ Как вие правите това?

ДЖЕСИ Няма да ме заставите да мълча!

ФРОЙД Тогава ще извикам полиция.

ДЖЕСИ Ще се обърна към пресата. Светът ще научи онова, което знам!

ФРОЙД вдига телефона. Телефонът се превръща в рак.

ФРОЙД Ало? Бихте ли ме свързали със... аааррр!

ЯХУДА Какво, по дяволите, става тук?

ДАЛИ Не гледайте към мен!

ФРОЙД, сега вече уплашен, тръгва към вратата, но помисля малко и се насочва към френския прозорец.

ФРОЙД Всичко е наред. Но, колкото и да не ми се ще, ще трябва да сложа край на тази вечер.

Той разтваря завесите. През градината, право срещу него, лети влак. Пара, силни светлини и пронизителна свирка.

ФРОЙД Ааааарр!

ЯХУДА Какво, по дяволите?!

ФРОЙД дръпва обратно завесите.

ЯХУДА Какво беше това?

Часовникът бие. ФРОЙД, ужасен, сверява часовника си. Часовникът се стопява.

ЯХУДА Какво става?

ДАЛИ Е камамберът на времето и пространството, не?

Разнася се дълбока, бурна музика, отначало по-тихо, постепенно се усилва.

ДЖЕСИ Доктор Яхуда, трябва да ме изслушате...

ФРОЙД Не! Ние с теб сме от плът и кръв. Тя е плод на въображението ми.

ЯХУДА изчезва.

ФРОЙД Аааарр!

ДЖЕСИ Доктор Яхуда!

ФРОЙД Изчезна!

ДЖЕСИ Тогава и аз тръгвам. И ще намеря някой, който ще иска да ме изслуша.

ФРОЙД Не. Не. Започвам вече да загарявам. Вие не сте нищо друго, освен едно невротично проявление на...

ДЖЕСИ На какво?

ФРОЙД На избутана в подсъзнанието ми...

ДЖЕСИ Вина?

ФРОЙД Вие не съществувате. Махайте се от главата ми! От къщата!

Стаята продължава да се размива.

ДАЛИ Обратно в килера и там да стои!

ДЖЕСИ Пуснете ме да си вървя!

Тя ритва ДАЛИ в слабините и се втурва към вратата в предната част на сцената. Той се хвърля и хваща въжето.

ДАЛИ Е без паника. Я хвана той.

Инерцията ѝ го издърпва от стаята.

ФРОЙД Стойте си там!

Но ДАЛИ се появява отново, почти веднага, дърпайки въжето.

ДАЛИ Е О Кей. Тя отиде никъде.

ФРОЙД Пуснете я да си върви.

ДАЛИ Аз водя обратно.

ФРОЙД Не!

ДАЛИ Е не проблем.

ФРОЙД Просто... пуснете въжето.

ДАЛИ Вие и аз, ние избираме тази жените веднъж завинаги, *си*?

ФРОЙД Не, моля ви...

ДАЛИ Върни се тук, истерична кучко!

ФРОЙД Моля ви, недейте...!

ДАЛИ дръпва много силно. ДЖЕСИКА вече не е вързана за въжето. В стаята влиза една гола ЖЕНА. Великолепна музика.

ФРОЙД Не!

ДАЛИ Коя е тази?

ФРОЙД Не, моля ви...

ЖЕНАТА тръгва към ФРОЙД. Той е едновременно и възхитен, и отвратен.

ДАЛИ Е прекрасна! Но е коя?

ФРОЙД Матилде?

ЖЕНА Татко.

ФРОЙД Не. Матилде?

ЖЕНАТА прегръща ФРОЙД.

ЖЕНА Татко.

ФРОЙД О, моята Матилде...

Прегръдката става еротична.

ФРОЙД Не.

ДАЛИ Е най-желаното, да?

ФРОЙД Не! Не ме докосвай!

Той се откъсва от прегръдката.

ФРОЙД Никога... Никога не съм си представял дори...

ЖЕНА Татко!

ФРОЙД Остави ме!

Той се обръща към прозореца. Тя го следва. От градината се чува свирка на влак и завесите се издуват. ФРОЙД се отдръпва от прозореца. ЖЕНАТА се опитва да го прегърне. Той я отбягва и се спуска да се крие в килера. Отваря вратата и отвътре се олюлява и залива напред смъртнобледен, полуразложен, получовек-полуТРУП. Зловеща музика.

ФРОЙД Ааааррр!

ДАЛИ Ааааррр!

ТРУП Зигмунд!

ФРОЙД Помогни ми, Господи!

ТРУПЪТ тръгва след ФРОЙД. ЖЕНАТА се опитва да го прегърне. ДАЛИ в ужас, се е залепил за шкафа с папките.

ЖЕНА Татко.

ТРУП Зигмунд!

Шумът от маневриращи влакове се смесва с музиката – оглушителна какофония. Появяват се гротескни ОБРАЗИ, напомнящи платната на ДАЛИ, но в същото време имащи отношение към съмненията, страховете и угризенията на ФРОЙД. ФРОЙД се ужасява, когато съществата от неговото подсъзнание се разбягват по сцената.

Появяват се още ТЕЛА, напомнящи жертвите от концентрационен лагер; за това напомнят и антиките, които ЖЕНАТА и ТРУПът разхвърлят наоколо. Далечни мелодии от Третия Райх. Появяват се четири ВЪЗРАСТНИ ДАМИ.

ДАМИТЕ Зигмунд. Зиги. Зигмунд.

Те се отправят към газовата камера. С наведени глави, започват да се събличат...

Един лебед удря ДАЛИ. ФРОЙД пристъпя към вратата, но рамката ѝ изведнъж се изпълва от огромен, сакат ПАТРИАРХ, без лице. Той влиза и се надвесва заплашително над ФРОЙД. Музиката утихва до тътен.

ФРОЙД Татко?

ДЖЕСИ (отвън) Мамо?

ЖЕНАТА Татко?

ДЖЕСИ Мамо?

ТРУП Зигмунд!

ПАТРИАРХът повдига патерицата си и я размахва, удряйки снелилия се ФРОЙД по челюстта. ФРОЙД надава агонизиращ вик и припада. ПАТРИАРХът дръпва въжето и ДЖЕСИКА най-сетне се появява в стаята.

ДЖЕСИ Мамо? Мамо? Мамо?

Тя попада в тромавата, но силна прегръдка на ПАТРИАРХа. Тя стиска силно очи, за да не вижда лицето му.

ПАТРИАРХ Отвори си очите!

Тя поклаща глава.

ПАТРИАРХ Отвори си очите! Тогава ще ти ги отворя аз.

В ръката му се появява бръснач и той прорязва клепача на едното ѝ око.

ПАТРИАРХ Сега виждаш ли?

Музиката спира като отрязана. Светлината намалява до едно петно върху ФРОЙД. Нищо не помръдва. Тишина.

ФРОЙД По-надълбоко от рака. Миналото. И от всичките години, годината, в която се вгледах в себе си, е тази, която ме убива. През месеците от май до април аз преследвах страховете си, един по един, и ги улавях в капан. Цялото лято ги пришпорвах, опознавах ги - всеки един от тях - и ги класифицирах. През октомври по-голямата част от гнева си балсамирах. А през декември направих дисекция на любовта. Оттогава насам любовта за мен е просто сива, безжизнена плът. Но не усетих голяма болка. Миналото, в основната си част, отмина. Аз избрах мисълта, а не чувствата.

ДАЛИ се навежда и влиза в светлото петно на ФРОЙД. Усмивва се.

ДАЛИ По-добре сега?

ФРОЙД Умирам ли?

ДАЛИ *Си.*

ФРОЙД А всичко това?

ДАЛИ Не ме винете за това, съм нямам нищо общо. Аз казвам ви вече: сюрреализмът е мъртъв. Освен това, е невъзможен за разбиране.

ДАЛИ прави жест. ПАТРИАРХът, ЖЕНАТА, ТРУПът и ВЪЗРАСТНИТЕ ДАМИ изчезват. Сцената започва да възвръща нормалния си вид.

ФРОЙД А вие?

ДАЛИ Дали? Е вярно. Той ви посети. То беше преди два месеца. И той вижда смъртта във вашето лице на Фройд и разбира колко много неща щяха най-сетне да свършат в Европа с края на вашия живот. Но извън това той посещава и... нищо повече не се случва.

ФРОЙД Яхуда?

ДАЛИ Много евреи.

ФРОЙД Тя?

ДАЛИ Тя е нищо. Моля.

ДАЛИ настанява ФРОЙД в креслото му.

ДАЛИ Така... Дали посещава. Фройд спомня... спи. Лека нощ.

ДАЛИ излиза.

Чува се сирената за край на въздушната опасност. Сцената продължава да възвръща нормалния си вид, осветлението – също.

ДЖЕСИКА стои, загледана в спящия ФРОЙД.

ДЖЕСИ Професоре?

Той отваря очи.

ДЖЕСИ Спяхте ли?

ФРОЙД Съмнявам се.

ДЖЕСИ Съжалявам, че се ядосах.

ФРОЙД Да се ядосваш е много необходимо.

ДЖЕСИ Но така нараняваш някого.

ФРОЙД Ако гневът се...

ДЖЕСИ Нараняваш деца.

ФРОЙД ... изрази по подходящ начин – никой няма да бъде обиден.

Пауза.

ДЖЕСИ Продължавате ли да твърдите, че майка ми не е била насилвана от дядо ми?

ФРОЙД Да, не е била.

ДЖЕСИ Ето, *това* е забележително.

ФРОЙД Защо?

ДЖЕСИ Защото аз бях. И моля ви, не ми внушавайте, че съм си го въобразила. Той не беше обичан, полужелан баща. Той беше сух старец, вонящ на бира и сирене, който доуцукваше до леглото ми и мастурбираше върху мен. И само веднъж беше неочаквано. И веднъж прошепна, че ако кажа на баща си, ще ми направи нещо още по-лошо с това.

Тя показва бръснача.

ДЖЕСИ Майка ми знаеше какво ще направи, ако тя не е там да се ослушва за вратата, за скърцането на стълбата. Затова тя не искаше да я отпратят от къщи. И протестът ѝ беше така бурен и яростен, че нямаше начин да не я отпратят.

ФРОЙД свежда глава.

ДЖЕСИ Какво си спомнихте вие при своята самоанализа, Професоре? За баща си?

ФРОЙД По-важно е онова, което не можах да си спомня.

ДЖЕСИ Нямате ли чувства?

ФРОЙД Предпочетох да мисля. И ако сега приличам повече на музей, отколкото на човек, а съчувствието ми е просто един скучен експонат – така да е. Всичко, което съм правил, което съм постигнал... е било необходимо. За да направи хората свободни.

ДЖЕСИ Вече сте мъртъв.

ФРОЙД О, няколко прилепа още висят в кулата - страховете. Онзи настървен плъх – *вината* - още шета в мазето. С изключение на тях – сградата се е умълчала.

ДЖЕСИ Лъжец.

ФРОЙД Нищо не чувам.

ДЖЕСИ Мен ме чухте.

ФРОЙД Не чувам.

ДЖЕСИ Вслушайте се по-добре.

ФРОЙД се свива. Заплаква.

ДЖЕСИ Какво? Какво има?

ФРОЙД Експонатите крещят.

ДЖЕСИ Сбогом.

ФРОЙД Аз не знам името ви.

ДЖЕСИ Джесика.

ФРОЙД Бог гледа.

ДЖЕСИ Сбогом.

ФРОЙД Джесика. Младите могат да кажат онова, което възрастните не могат да понесат дори да промълвят.

ДЖЕСИ Това, че мога да изговоря тези неща, не значи, че мога да ги понеса.

Тя излиза. ЯХУДА влиза и оглежда шахматната дъска. ФРОЙД говори с усилие.

ФРОЙД Яхуда?

ЯХУДА Фройд?

ФРОЙД Сигурно си спомняш, че ми обеща да ми помогнеш, когато му дойде времето. Е, вече се мъча.

ЯХУДА кимва.

ЯХУДА Говори ли с Ана?

ФРОЙД Тя ще разбере.

ЯХУДА кимва. Изважда от чантата си спринцовка, приготвя я и слага на ФРОЙД два сантиграма морфин.

ФРОЙД Благодаря, приятелю. В чекмеджето. Има едни писма до Флийс.

ЯХУДА Намерих ги.

ФРОЙД Това, най-отгоре.

ЯХУДА Да?

ФРОЙД Вземи писалка. Писалка, използвай мастило. От думата „баща”...

ЯХУДА Да?

ФРОЙД Задраскай вместо мен пет думи: „без да изключвам своя собствен”.

ЯХУДА Готово.

ФРОЙД Не се ли чете?

ЯХУДА Въобще.

ФРОЙД Благодаря.

Той притваря очи. Прави гримаса.

ЯХУДА Ще повтора дозата след 12 часа, ако се наложи. Каквото трябва. Може да получиш халюцинации. Не се страхувай.

Гримасниченето се засилва, после лекарството започва да действа.

ФРОЙД О... небеса.

И лицето на ФРОЙД се отпуска, той потъва в сън, в последния си сън.

ЯХУДА проронва една сълза, премества за последен път една фигурка на шахматната дъска и тихо излиза.

Чува се дъждът отвън, зад прозореца, осветлението леко се променя.

ФРОЙД се събужда. Поглежда часовника на ръката си.

ФРОЙД Ако очаквате от мен да наруша тишината, чака ви дълбоко разочарование. Мълчанието си е ваше и то говори много повече, отколкото можете да си представите.

Той се обръща в креслото си и поглежда към кушетката. Намръщва се когато вижда, че там няма никой.

От дъжда се появява ДЖЕСИКА и спира навън, пред френския прозорец. Косата ѝ виси на мокри клечки по раменете.

Тя почуква на стъклото. ФРОЙД я поглежда. Затваря очи, прекалено изтощен, за да издържи всичко това отначало, но осъзнава, че може да му се наложи.

ДЖЕСИКА продължава да чука, докато светлините постепенно изгаснат.

КРАЙ

2007